

mgyc.com

ရွှေအောင် အကြံဉာဏ်ဖြင့်ကြီးပွားရေး

သင် မည်သည့်အရာကို အလိုရှိသနည်း။
ငွေကိုလော၊ ထင်ပေါ်ကျော်ဇောခြင်းကိုလော၊
ဩဇာတိက္ကမကြီးခြင်းကိုလော၊ ရောင့်ရဲကျေနပ်ခြင်းကိုလော၊
ဥပဓိရုပ်ကောင်းခြင်းကိုလော၊ စိတ်ငြိမ်းချမ်းခြင်းကိုလော၊
ချမ်းသာသုခကိုလော။

မြန်မာ့လူ့အဖွဲ့အစည်းအတွက်

mgyc.com

mgydel.com

SOD0057

1,800.00 Ks

ထုတ်ဝေသူ-ဦးကျော်ကျော်ဝေ၊ ရွက်စိမ်းစာပေ၊ (၀၀၀၄၇)
လမ်းမတော်၊ ရန်ကုန်။
ပုံနှိပ်သူ-ဒေါ်ဝင်းမာ၊ စိတ်ကူးချိုချိုပုံနှိပ်တိုက်၊ (၀၀၄၁၃)
အမှတ်-၁၁၇၉၊ မစိုးရိမ်လမ်း၊ ကံဘွဲ့၊ ရန်ကင်း။
၂၀၁၆၊ ဖေဖော်ဝါရီလ၊ ပြန်လည်ရိုက်နှိပ်ခြင်း၊ အုပ် ၅၀၀၊
၁၉၆၂ သော်တာစာပေဓာတ်ပုံထုတ်ဝေမှု။

တန်ဖိုး-၁၈၀၀ ကျပ်

အကြံဉာဏ်ဖြင့်ကြီးပွားရေး ရွှေဒေါင်း

ဤစာအုပ်သည် အပျင်းပြေ ခဏတစ်ဖြုတ် ဖတ်ရှုရန်
မဟုတ်။ သင်၏ ကြီးပွားချမ်းသာရေးအတွက် အထပ်ထပ် ဖတ်ရှု၍
လိုက်နာကျင့်သုံးရမည့် စာအုပ်ဖြစ်သည်။

မာတိကာ

* ဤစာအုပ်သည်	(ရွှေဒေါင်း၏အမှာစာ)	က
* ဤစာအုပ်ကို	(သော်တာဆွေ၏အမှာစာ)	ဂ
* စကားချီး		ဆ
အခန်း(၁)		
- ဆန္ဒိဒ္ဓိမ္မိတ်		
အောင်မြင်ခြင်း၏ အခြေခံဖြစ်သောတရား		
(ကြီးပွားရေးအတွက် ပထမခြေလှမ်း)		၁
အခန်း(၂)		
- ယုံကြည်ခြင်း		
(ကြီးပွားရေးအတွက် ဒုတိယခြေလှမ်း)		၂၀
အခန်း(၃)		
- (အဖန်တလဲလဲ ပွားများရခြင်း)		၃၄
အခန်း(၄)		
ပညာရပ်တစ်ခုကောင်း တတ်မြောက်ခြင်း		
(ကြီးပွားရေးအတွက် စတုတ္ထခြေလှမ်း)		၄၈
အခန်း(၅)		
- စိတ်ကူးဉာဏ်		
(ကြီးပွားရေးအတွက် ပဉ္စမခြေလှမ်း)		၅၇

အခန်း(၆)

- ကွက်စိပ်ရိုက်၍ အကြံထုတ်ခြင်း
(ကြီးပွားရေးအတွက် ဆဋ္ဌမခြေလှမ်း) ၇၄
- လူတိုင်းသည် ကုန်သည်ချည်းဖြစ်ခြင်း ၉၄
- ဆုံးရှုံးရခြင်း၏ အကြောင်းရင်း အချက်ကြီးများ
(သင်၌ ဘယ်နှခုရှိသနည်း။) ၉၇
- မိမိကိုယ်ကို စစ်တမ်းထုတ်ရန်
အချက်ကြီး ၂၈ ချက် ၁၀၈

အခန်း(၇)

- ဆုံးဖြတ်ခြင်း
(ကြီးပွားရေးသို့ သတ္တမခြေလှမ်း) ၁၁၃
- ဆုံးဖြတ်ချက် တစ်ခုအပေါ်တွင်
အသက်တည်၍နေခြင်း ၁၁၈

အခန်း(၈)

- ဇွဲကောင်းခြင်း
(ကြီးပွားရေးဘက်သို့ အဋ္ဌမခြေလှမ်း) ၁၂၂

အခန်း(၉)

- ဗိုလ်တစ်စု၏ တန်ခိုးအင်အား
(ကြီးပွားရေးဘက်သို့ နဝမခြေလှမ်း) ၁၄၆

အခန်း(၁၀)

- လိင်စိတ်ဓာတ်ကို အသုံးချခြင်း
(ကြီးပွားရေးဘက်သို့ ဒသမခြေလှမ်း) ၁၅၅

ဤစာအုပ်သည်

ကံကောင်း၍ ဝက်အူချောင်းသည် မဖြစ်ရသောအခါတွင် ကျွန်ုပ်
 သည် ကလောင်ကို ပြန်ကိုင်ဖို့ နည်းလမ်းရှာရပြန်၏။ ထိုအခါ၌ ကျွန်ုပ်
 ၏လက်တွင် စာအုပ်ကောင်းတစ်အုပ် ရှိနေ၏။ ဝန်ကြီးချုပ်ဦးနုသည်
 အမေရိကန်စာအုပ်တစ်အုပ်ကို 'လူပေါ်လူဇော်လုပ်နည်း' ဟူသော
 အမည်ဖြင့် ဘာသာပြန်၍ထုတ်ရာ အလွန်အောင်မြင်၍ ပိုက်ဆံအတော်ရ
 သည်ဟု ကြားရဖူး၏။ ၎င်းစာအုပ်မှာ တစ်ဖက်သားကို အလိုက်သင့်၊
 အလျားသင့် မြှောက်ပင့်ပြောဆိုခြင်းအားဖြင့် မိမိ၏ လိုဘပြည့်အောင်
 ဆွဲဆောင်ယူသောနည်းဖြစ်၍ 'လူပေါ် လူဇော်လုပ်နည်း'ဟု ဦးနုက
 အမည်ပေးခြင်းမှာ မမှားလှချေ။ ဤ နောက်ပိုင်း၌ ဦးနုက နာမည်ဆိုး
 သည်ဟုဆို၍ (မိတ္တဗလအမည်ဖြင့်) ပြောင်းလဲရိုက်ထုတ်သော်လည်း
 အမှန်မှာ မူလနာမည်သည် ထိုစာအုပ်၏ သဘောရင်းအမှန်ကို ဖော်ပြ
 လိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်လက်ဝယ်၌ရှိသော စာအုပ်မှာ တစ်ဖက်
 သားအပေါ်၌ 'ကျော' ရအောင် လုပ်ယူသော နည်းမျိုးဖြင့်မဟုတ်ဘဲ
 လူအသီးသီး၏ သဏ္ဍာန် ၌ရှိတတ်သည့် ကြီးပွားရေးမျိုးစေ့ကလေးကို

(ခ)

အညောက်ပေါက်စေ၍ အပင်ကြီးထွားအောင် ပြုစုပျိုးထောင်ပေးမည့် နည်းမျိုးဖြစ်လေသည်။ ကျွန်ုပ်သည် ၎င်းစာအုပ်ကို ဘာသာပြန်ဆိုရာ၌ ဗုဒ္ဓအဘိဓမ္မာ အခေါ်အဝေါ်များနှင့်တကွ စိတ်သဘာဝနှင့်ပတ်သက် သည့် ကိုယ်တွေ့ကလေးများကိုလည်း ရောညှပ်ဖြည့်စွက်ကာ ပြန်ဆိုရေး သားခြင်းဖြစ်သောကြောင့် စာဖတ်ပရိသတ်က အရှေ့တိုင်း စိတ်ကူးသက် သက် ဖြစ်သည်ဟုပင် မှတ်ထင်ယုံကြည်ကြလေသည်။ ၎င်းစာအုပ်ကို ဦးလှ-ဒေါ်အမာတို့၏ ကြီးပွားရေးတိုက်မှ ထုတ်ဝေရာတွင် စက္ကူရှားပါး သော စစ်ပြီးစခေတ်ဖြစ်၍ ရောင်စုံစက္ကူများဖြင့် ဖြစ်သလို ရိုက်နှိပ်ရခြင်း ကြောင့် စာအုပ်ကောင်းတစ်အုပ် တိမ်မြုပ်ကွယ်ပျောက်သွားရသည် ဟု နှမြောမိပါသည်။ ဤ 'အကြံဉာဏ်ဖြင့် ကြီးပွားရေး'စာအုပ်မှာ ဦးနု၏ 'လူပေါ်လူဇော် လုပ်နည်း'စာအုပ်နှင့် မည်သည့် ပညာရှိခုံရုံး၌ ဖြစ်စေ ယှဉ်ပြိုင်ဝံ့သော စာအုပ်တစ်အုပ် ဖြစ်ပါသည်။

(ဆရာကြီး၏ တစ်သက်တာမှတ်တမ်း
 တတိယတွဲ၊ စာမျက်နှာ ၁၃၀ မှ)
 ရွှေဥဒေါင်း

ဤစာအုပ်ကို

ဆရာကြီးသည် ဤစာအုပ်ကို ယခုကဲ့သို့ ထပ်မံရိုက်နှိပ် ဖြစ်မည် မသိလေ၍ သူ၏ တစ်သက်တာမှတ်တမ်း တတိယတွဲတွင် “ရောင်စုံ စက္ကူများဖြင့် ဖြစ်သလို ရိုက်နှိပ်ရသောကြောင့် စာအုပ်ကောင်းတစ်အုပ် တိမ်မြုပ်ပျောက်ကွယ်သွားရသည်” ဟု ဆိုသည်။ စင်စစ် ပြန်လည်မထုတ်မိလျှင် ဤမျှမကပေ။ ဤစာအုပ် ပထမအကြိမ် ၁၉၄၅ ခုနှစ်ထုတ်သော အချိန်သည် စက္ကူရှားပါးလှ၍ စာအုပ်များများလည်း မရိုက်နိုင်၊ ရိုက်သမျှ ကိုလည်း တစ်ပြည်လုံးနှံ့အောင် ဖြန့်ဖြူးနိုင်သော ကာလမဟုတ်သဖြင့် ပို၍ နစ်နာသေး၏။

ထို့အပြင် ဤစာအုပ်ကို ထိုစဉ်က ပထမတွဲ၊ ဒုတိယတွဲ နှစ်အုပ် ခွဲထုတ်၍ တစ်အုပ်လျှင် လေးကျပ် ရောင်းလေရာ ယင်း ကက်စာစီခေတ် အင်္ဂလိပ်ငွေ ရှစ်ကျပ်သည် တော်ရုံတန်ရုံလူ မဝယ်နိုင်ပေ။

ကျွန်တော်သည် ၁၉၄၆ ခုနှစ် ဆန်ကုန်သည်အဖြစ်နှင့် မန္တလေးရောက်သွားသည်၌ ဤစာအုပ်ကို ကြီးပွားရေးတိုက်မှ ငွေ ရှစ်ကျပ်ဖြင့် ဝယ်ယူဖတ်ရှုရသည်။ ကျွန်တော် ဖတ်ပြီးသား စာမျက်နှာများကို

ကြည့်ရှုပါက မေးခွန်းအဖြေတွေ၊ မှတ်ချက်တွေ နံဆေးက ရေးထားခြင်းဖြင့် ကျောင်းသုံးစာအုပ်များလားဟု အောက်မေ့ရပေမည်။ ဆရာကြီး၏ အညွှန်းအတိုင်း ဤမျှ 'ညက်ညက်ဝါး' ခဲ့သော်လည်း "သင်သည် ငွေကို အလိုရှိသလော၊ ထင်ပေါ်ကျော်စောခြင်းကို အလိုရှိသလော" ဤနှစ်လော အနက် ကျွန်တော်သည် စီးပွားရေးသမားမဟုတ်မူ၍ ငွေဖြင့် ကြီးပွားချမ်းသာခြင်း မဖြစ်သည်ကိုကား မိတ်ဆွေများအသိ။ သို့သော် တကယ် ငွေကို အလိုရှိ၍ ဤစာအုပ်ပါ နည်းများအတိုင်း လိုက်နာကျင့်သုံးခြင်းဖြင့် ကြီးပွားချမ်းသာနေသူများထဲမှ ကိုယ်တွေ့မျက်မြင်တစ်ယောက်ကိုကား ဖော်ပြလိုပေသည်။

၁၉၅၀ ခုနှစ် ဆရာကြီးသည် ကျောက်မြောင်း သီတာလမ်း၌ အိမ်တစ်ခန်း ငှားရမ်း၍ ခေတ္တ လာရောက်နေစဉ် တစ်နေ့သ၌ အသက် ၄၀ ခန့်ရှိ လူတစ်ယောက်ရောက်လာကာ ဆရာကြီး ရွှေ့ဒေါင်း ဟုတ်ပါသလားဟု မေးမြန်းပြီး တစ်ခါတည်း ထိုင်၍ ရှိခိုးလေသည်။ ပြီးမှ "ကျွန်တော့်နာမည် မောင်အောင်သိန်းပါ၊ ဖောင်တော်သီကပါ၊ ကျွန်တော် ဟာ ဆရာကြီးရဲ့ 'အကြံဉာဏ်ဖြင့် ကြီးပွားရေး' စာအုပ်အတိုင်း လိုက်နာကျင့်သုံးလို့ အခု အတော်အတန် ကြီးပွားချမ်းသာနေပါပြီ။ ဒါ့ကြောင့် ဆရာကြီးကို လာပြီး ကန်တော့ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်"

ထိုအခါ၌ ဆရာကြီးမှာ အတော်ခေါင်းပါးနေပုံကို မြင်၍ ကိုအောင်သိန်းသည် လက်ခံရန် တောင်းပန်ပြီး ငွေများ ကန်တော့သည်။ နောက်နောင်တွင်လည်း သူ့အလုပ်ကိစ္စနှင့် ရန်ကုန်သို့ လာတိုင်း အဝတ်အထည်များ၊ စားသောက်ဖွယ်ရာများနှင့် ကန်တော့သည်။ တစ်ကြိမ်တွင်မူ ဆရာကြီးကို အားရပါးရ ပြုစုစမ်းပါရစေ။ သူ့အိမ်သို့ လိုက်ခဲ့စမ်းပါဟု ပင့်ဖိတ်သဖြင့် ဒေါ်ကြီးစိုးရော၊ ကျွန်တော်ပါ ဖောင်တော်သီသို့ ညဉ့်အိပ် လိုက်ပါသွားကြသည်။

ကိုအောင်သိန်းသည် မူလက တောပွဲစားကလေးဖြစ်ခဲ့ရာမှ ထိုအချိန်တွင် ဖောင်တော်သီမြို့ပေါ်၌ တိုက်တစ်လုံးကို အပိုင်ဝယ် ပြီးကာ ဆန်စက်တစ်လုံးကို ငှားရမ်းပြီး ကိုယ်ပိုင် စပါးများကြိတ်နေသည်။ နောက်မကြာမီ၌ ဤဆန်စက်ကိုပါ အပြီးဝယ်တော့မည်ဟု ပြောကြား လိုက်ပါသည်။

ဤစာအုပ်ကြောင့် ယင်းသို့ ကိုယ်တွေ့ဒိဋ္ဌ အကျိုးသက်ရောက် သူတွေ ရှိလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်သည်။ ဆရာကြီး၏ တစ်သက်တာ မှတ်တမ်းတွင် ‘ဤအကြံဉာဏ်ဖြင့် ကြီးပွားရေး’ စာအုပ်မှာ ဦးနု၏ ‘လူပေါ်လူဇော်လုပ်နည်း’ စာအုပ်နှင့် မည်သည့် ပညာရှိ ခုံရုံး၌ဖြစ်စေ ယှဉ်ပြိုင်ဝံ့သော စာတစ်အုပ်ဖြစ်ပါသည်”ဟု ဆိုထားလေရာ လူပေါ် လူဇော်လုပ်နည်းစာအုပ်ကို မိတ္တဗလအမည်ဖြင့် ကျောင်းသုံးပြဋ္ဌာန်းခဲ့ရာ ဤ အကြံဉာဏ်ဖြင့် ကြီးပွားရေး စာအုပ်ကိုလည်း ကျောင်းသုံးလုပ်ဖို့ အဘယ်ကြောင့် မစဉ်းစားသင့်ပါသနည်း။

သော်တာဆွေ

စကားချီး

- * သင်သည် မည်သည့်အရာကို အလိုရှိသနည်း။
- * ငွေကို အလိုရှိသလော။
- * ထင်ပေါ်ကျော်စောခြင်းကို အလိုရှိသလော။
- * သြဇာတိက္ကမကြီးခြင်းကို အလိုရှိသလော။
- * ရောင့်ရဲကျေနပ်ခြင်းကို အလိုရှိသလော။
- * ဥပဓိရုပ်ကောင်းခြင်းကို အလိုရှိသလော။
- * စိတ်ငြိမ်းချမ်းခြင်းကို အလိုရှိသလော။
- * ချမ်းသာသုခကို အလိုရှိသလော။

ဤစာအုပ်တွင်ဖော်ပြပါရှိသော နည်းလမ်းမျိုးသည် ယောက်ျား
 အတွက်ဖြစ်စေ၊ မိန်းမများအတွက်ဖြစ်စေ လောက၌ မိမိတို့ လိုအပ်သော
 အရာကို မချွတ်ဆတ်ဆတ် ရနိုင်ရန်အတွက် အတိုဆုံးသော ဖြတ်လမ်း
 ကြီးဖြစ်ပေသည်။ ၎င်းနည်းလမ်းများသည် တစ်ဦးတစ်ယောက်သော
 သူ၏ စိတ်ကူးဉာဏ်ဖြင့် ကုလားထိုင်ပေါ်မှ တွေးတောကြံစည် ရေးသား
 ချက်များမဟုတ်။ လက်ဖဝါး၊ ခြေဖဝါးမှ တိုင်းကျော်၊ ပြည်ကျော် သူဌေး
 ကြီးများအဖြစ်သို့တိုင် ရောက်ကြပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးပေါင်း ၅၀၀ ကျော်

တို့၏ စီးပွားရှာပုံ စနစ်နည်းနာတို့ကို စစ်ဆေးမေးမြန်း စုံစမ်းနှီးနှောပြီး သည့်နောက် ၎င်းတို့၏ ပြောဆိုချက်များကို တစ်ခုနှင့်တစ်ခု တိုက်ညှိ နှိုင်းချိန်၍ အဆီအနှစ် ထုတ်နုတ် စီစဉ်စီရင်ရေးသားထားခြင်း ဖြစ်လေ သည်။

သို့ဖြစ်ရကား ဤစာအုပ်သည် အပျင်းပြေဖတ်ရှုရန် ရည်ရွယ် ချက်ဖြင့် ရေးသားထားသော စာအုပ်မျိုးမဟုတ်သဖြင့် ရက်သတ္တပတ် ပေါင်း များစွာတိုင်အောင် အကြိမ်ကြိမ် အထပ်ထပ် ဖတ်ရှုဆင်ခြင်၍ လေ့လာသုံးသပ်ရန် လိုအပ်သောစာအုပ်မျိုး ဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် တစ်ကြိမ်ဖတ်လျှင် တစ်ခန်းမျှထက် မပိုစေဘဲ 'ညက်ညက်ဝါး' ၍ စားထိုက်ပေသည်။

ဤ ကြီးပွားတိုးတက်ရေးပညာသည် ကျောင်းများတွင် သင် ကြားရသော ပညာရပ်များနေရာ၌ အစားသွင်းနိုင်သည်ဟု မဆိုလိုသော် လည်း ကျောင်းမှ သင်ကြားတတ်မြောက်ခဲ့သော ပညာကို ကြီးပွား တိုးတက်ရေး၊ သို့မဟုတ် ငွေရမှုအတွက် ဘယ်ကဲ့သို့ အသုံးချရမည် ဟူ၍ နည်းလမ်း ညွှန်ပြခြင်းဖြစ်လေသည်။

ဖော်ပြပါရှိသော နည်းလမ်းများကို နှစ်ခြိုက်သဖြင့် လိုက်နာ လေ့ကျင့်သောအခါ 'ဗိုလ်တစ်စု'တည်းဟူသော နည်းစနစ်ကို အသုံး ပြုဖို့ အထူးသတိပေးလို၏။ ဤစာအုပ်ကို ဖတ်ပြီးသဖြင့် နှစ်ခြိုက်သူ သုံးလေးယောက်တို့သည် အသင်းကလေးတစ်သင်း ဖွဲ့စည်း၍ ရက် သတ္တတစ်ပတ်လျှင် အနည်းဆုံး တစ်ကြိမ်ကျ တွေ့ဆုံကြပြီးလျှင် စာအုပ် မှ အခန်းတစ်ခန်းကို ဖတ်ရှုကြ၍ ထင်မြင်ချက်အသီးသီးပေးကာ ဆွေးနွေးသင့်ကြပေသည်။ ထိုကဲ့သို့ ဆွေးနွေးခြင်းအားဖြင့် ပေါ်ထွက် လာသော စိတ်ကူးများကို အသီးသီး ရေးမှတ်ထားသင့်ပေသည်။ ထိုကဲ့သို့ တွေ့ဆုံဖတ်ရှုခြင်းမပြုမီ အသင်းသား အသီးသီးတို့ကို နောက်

အစည်းအဝေး၌ ဖတ်ရှုကြမည့်အခန်းကို သုံးလေးရက် ကြိုတင်ဖတ်ရှု ထား၍ လေးနက်စွာ စဉ်းစားဆင်ခြင်ထားအပ်ပေသည်။ အစည်းအဝေး ၌ ဖတ်ရှုသည့်အခါ စာဖတ်ကောင်း၍ လေးလေးနက်နက် အဓိပ္ပာယ် ပေါ်ထွက်အောင် ဖတ်တတ်သူတစ်ယောက်က ဖတ်ပြသင့်ပေသည်။

ဤနည်းအတိုင်း လိုက်နာပြုကျင့်ခဲ့ပါမူ အကြင်သူတို့သည် စာအုပ်တွင် ဖော်ပြပါရှိသော နည်းစနစ်တို့အပြင် မိမိဦးခေါင်းမှ အစွမ်း ကုန် ညှစ်ထုတ်ဆင်ခြင်ထားသည့် စိတ်ကူးများနှင့်တကွ အသင်းသား များ၏ ဦးနှောက်မှ ထွက်ပေါ်လာသော စိတ်ကူးများအတွက်ပါ အကျိုး ခံစားခွင့် ရှိပေလိမ့်မည်။

ဖော်ပြပါရှိသော အကြောင်းအရာများမှ ကြီးပွားတိုးတက်ဖို့၊ သို့မဟုတ် သူဌေးဖြစ်စေဖို့ ဘာကို လုပ်ရမည်၊ ဘယ်ကဲ့သို့ လုပ်ရမည် ဟူ၍ အတိအလင်း ဖော်ပြထား၏။ ထိုနည်းစနစ်များမှာ သူဌေးပေါင်း ၅၀၀ ကျော်တို့၏ နည်းစနစ်များမှ အဆီအနှစ်များဖြစ်သောကြောင့် တစ်ဦးတစ်ယောက်သောသူအတွက် နည်းအားလုံး လိုကောင်းမှ လိုပေ လိမ့်မည်။ သို့သော် ဤစာအုပ်ကို ဖတ်ရှုစဉ်အတွင်းတွင် ပုဂ္ဂိုလ် အသီးသီးနှင့် သက်ဆိုင်ရာ နည်းစနစ်ကို တွေ့ရှိရလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့် ပေသည်။

အထူးသတိပြုရန်မှာ ဤစာအုပ်တွင် သင်၏ ကြီးပွားရေး အတွက် လျှို့ဝှက်နက်နဲသော အချက်ကြီးတစ်ချက် ပါရှိ၏။ ထိုအချက် ကို ကျွန်ုပ်တို့ကိုယ်တိုင် ထုတ်ဖော်ညွှန်ပြခဲ့လျှင် ခရီးမရောက်မည် စိုးသောကြောင့် သင့်အလိုအလျောက် ရှာဖွေဖို့ ချန်လှပ်ထားခဲ့၏။ သင်သည် ကြီးပွားထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးဖြစ်ခဲ့လျှင် ထိုလျှို့ဝှက် သောအချက်ကို မုချဧကန် တွေ့ရမည်ဖြစ်၏။ တွေ့အောင် ရှာပါလေ။ ထူးခြားသောအချက်မှာ ထိုလျှို့ဝှက်သောအရာကို ကိုယ်တိုင်

တွေ့အောင် ရှာနိုင်သောသူသည် မကြီးပွားဘဲ မနေနိုင်၊ ထွက်၍ ပြေးသော်လည်း မလွတ်၊ ဓနဥစ္စာသည် ထိုသူရှိရာသို့ အတင်း လာရောက် ချေတော့မည် ဖြစ်၏။ ဤလျှို့ဝှက်သောအရာသည် အခန်းတိုင်းတွင် ပါရှိ၏။ ကြီးပွားထိုက်သောသူမှန်လျှင် မတွေ့ဘဲ မနေနိုင်ချေ။ တွေ့ရှိ သောသူအဖို့၌ ငွေသည်လည်းကောင်း၊ ဩဇာတိက္ကမသည်လည်း ကောင်း၊ လူချစ်လူခင် ပေါများခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ကျော်စောက်ိတ္တိ ရှိခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ချမ်းသာသုခသည် လည်းကောင်း အလို အလျောက် လာရောက်ရမည် ဖြစ်၏။ သဘောစူးစိုက်စွာ ဖတ်၍ ရှာလေလော။

ကောလိပ်ကျောင်း၌ မနေခဲ့ဘူးသော်လည်း စိတ်မပျက်လေ နှင့် အောင်လက်မှတ်မရခဲ့သော်လည်း အားမလျော့လေနှင့်။ ထိုအချက် ကို တွေ့အောင်ရှာတတ်လျှင် သင်သည် မချွတ် ကြီးပွားရလတ္တံ့။ သင် သည် ထိုအချက်ကို ပထမအခန်း၌သော်လည်းကောင်း၊ နောက်ဆုံး အခန်း၌သော် လည်းကောင်း၊ အလယ်ခန်းများ၌သော်လည်းကောင်း တွေ့ရှိကောင်း တွေ့ရှိပေလိမ့်မည်။ ယင်းသို့ တွေ့ရှိရသည်နှင့် တစ်ပြိုင် နက် ငါသည် ဤအချိန်မှစ၍ ဧကန်မုချ ကြီးပွားချေတော့အံ့ဟု ဝမ်း မြောက်ဝမ်းသာဖြင့် လက်ပန်းပေါင်း ခတ်လေလော။

ထိုလျှို့ဝှက်သောအရာကို ရှာဖွေရာ၌ သဲလွန်စ ရစိမ့်သောငှာ အမြွက်ကလေးတစ်ခု ဖော်ပြလိုက်ပေဦးအံ့။ ညက်ညက်ဝါး၍ စေ့စေ့ တွေးပါလေ။ ရှာမှီးစုဆောင်းရရှိသမျှသော ပစ္စည်းဥစ္စာ ဟူသမျှ တို့သည် စိတ်ကူးဉာဏ်တည်းဟူသော မျိုးစေ့မှ ပေါက်ပွားရသည်သာ ဖြစ်ချေ၏။ စိတ်ကူးဉာဏ်သည်လည်း စိတ်၌သာ ဖြစ်ပေါ်ရမြဲ ဖြစ်၏။ ရိပ်မိစေခြင်း ငှာ လွန်စွာ ဥပမာတစ်ခု ဆောင်ပေအံ့။

အသက်အာမခံ ကုမ္ပဏီတစ်ခု၌ အလုပ်လုပ်သော ကိုယ်စား

လှယ်တစ်ယောက်သည် စက်ပိုင်တစ်ဦးဖြစ်သော ဦးလေးတစ်ယောက်ထံ သို့ အလည်အပတ် သွားရောက်စဉ် ဦးလေး၏ အလုပ်ခန်းအတွင်းတွင် အတူတကွ ထိုင်လျက်ရှိကြ၏။ ထိုအခါ အလုပ်သမားတစ်ယောက်၏ သမီးကလေးတစ်ယောက်သည် အတွင်းသို့ ဖြည်းညင်းစွာ ဝင်လာ၍ စားပွဲအနီးတွင် တိတ်ဆိတ်စွာ ရပ်လျက်ရှိရာ ဦးလေးသည် သူငယ်မကို မြင်သည်နှင့် “ဟေ့...ဘာလာရှုပ်တာလဲ” ဟု ငေါက်ငမ်း၍ မေးလိုက်၏။ ထိုအခါ မိန်းကလေးသည် စက်ပိုင်၏ မျက်နှာကို စေ့စေ့ကြည့်လျက် အမေက ပိုက်ဆံငါးမူး ပေးလိုက်ပါတဲ့...ဟု ပြော၏။

စက်ပိုင်။ ။ “ဟေ့...လာမရှုပ်လာနဲ့ ပြန်သွား”
 သူငယ်မ။ ။ “ဟုတ်ကဲ့...ရှင့်” ဟု ပြောသော်လည်း နေရာမှ မရွှေ့ဘဲ ရပ်လျက်ပင် နေလေ၏။

စက်ပိုင်သည် သူငယ်မကို ဂရုမစိုက်တော့ဘဲ မိမိအလုပ်ကို ဆက်လက် လုပ်ကိုင်လျက်ရှိရာ အတန်ကြာသောအခါမှ ဦးခေါင်းကို ထောင်ကြည့်လိုက်သောအခါတွင် ထိုနေရာ၌ပင် ရပ်တည်လျက်ရှိသေးသော မိန်းကလေးကို မြင်လေ၏။

စက်ပိုင်။ ။ (မျက်လုံးပြူးလျက်) “ဟဲ့...ကောင်မကလေး၊ သွားဆိုတာ မသွားသေးဘူးလား”

သူငယ်မ။ ။ “အမေက ပိုက်ဆံငါးမူး ပေးလိုက်ပါတဲ့”

စက်ပိုင်။ ။ “ဘယ်က ပိုက်ဆံငါးမူး ပေးရမှာလဲ၊ မပေးဘူး၊ သွား ငါရိုက်လွှတ်ရမလား”

သူငယ်မ။ ။ “ဟုတ် ရှင့်”

သူငယ်မသည် နေရာမှ မရွှေ့ချေ။ ကိုယ်စားလှယ်လည်း ထိုင်လျက် အကဲခတ်နေလေ၏။ အတန်ကြာပြန်သော်...

စက်ပိုင်။ ။ “ဟေ့...ဘယ့်နှယ် ကောင်မကလေးလည်း သွားဆိုတာ

မသွားသေးဘူးလား။ ငါပြောတာ မကြားဘူးလား”

သူငယ်မ။ “ကြားတယ် ရှင့်...”

စက်ပိုင်။ “ကြားရင် ဘာကြောင့် မသွားသေးသလဲ”

သူငယ်မ။ “ပိုက်ဆံ ငါးမူး မရသေးလို့ ရှင့်”

စက်ပိုင်။ “သယ်...တယ်ခက်တဲ့ ကောင်မလေးပါလား။ ငါ ရိုက်လွှတ်လိုက်ရမလား” ဟု ပြောလျက် ထမည်မပြုသော်လည်း သူငယ်မသည် မလှုပ်မရှားဘဲ ငုတ်တုတ်ရပ်လျက် ရှိနေ၏။

စက်ပိုင်။ “ကောင်မလေး မသွားသေးဘူးလား”

သူငယ်မ။ “ပိုက်ဆံငါးမူး မရသေးဘူး ရှင့်”

စက်ပိုင်။ “ဒီလောက်ပေတဲ့ ကောင်မကလေး၊ နင်...သေပေတော့” ဟု ပြောလျက် ထိုင်ရာမှ ထပြီးလျှင် လမ်းလျှောက်တုတ်ကောက်ကို ကောက်ယူ၍ သူငယ်မ အနီးသို့ချဉ်းကပ်လေရာ ကိုယ်စားလှယ်လည်း ငေးလျက်ကြည့်နေ၏။ တူဖြစ်သော ကိုယ်စားလှယ်သည် ဦးလေးစက်ပိုင်၏ ခက်ထန်ကြမ်းကြုတ်သော စိတ်သဘောကို သိပြီးဖြစ်သည်နှင့် ဘုရား...ဘုရား...တသလျက် ခက်ချေတော့မည်ဟု ငေးကြည့်နေမိရာ သူငယ်မသည် မျက်လုံးပြူး၊ မျက်ဆန်ပြူးနှင့် တုတ်ကိုကိုင်လျက် မိမိထံလာသော စက်ပိုင်ကြီးကို ကြောက်လန့်ဟန်မရှိသည့်ပြင် ရှေ့သို့ပင် ခြေတစ်လှမ်း တိုးလျက် ဦးခေါင်းကို မော့ကြည့်၍ “အမေက ပိုက်ဆံငါးမူးပေးလိုက်ပါတဲ့...” ဟု အသံကုန်ဟစ်ကာ အော်ပြောလိုက်လေ၏။

ထိုအခါ စက်ပိုင်ကြီးသည် ရင်ဘတ်ကို လက်သီးနှင့်ထိုးခြင်း

ခံလိုက်ရသည့်အလား မြောက်ထားသောတုတ်ကို ပြန်ချလျက် ရုတ်
တရက် တန့်ရပ်ကာ ကြည့်နေလေရာ တူဖြစ်သူ ကိုယ်စားလှယ်သည်
လည်း အလွန်အံ့ဩစွာနှင့် ကြောင်တောင်ငေးလျက် ကြည့်နေလေ၏။

စက်ပိုင်ကြီးသည် ရိုက်မည်ဟု ရွယ်ထားသော တုတ်ကောက်
ကိုချရင်း ခက်ထန်သောမျက်နှာထားသည် တဖြည်းဖြည်း ပျောက်သွား
၍ အိတ်ထဲသို့ လက်နှိုက်ပြီးလျှင် ငါးမူးစေ့တစ်စေ့ကို နှိုက်ယူ၍ သူငယ်မ
အား ပေးလိုက်လေ၏။ သူငယ်မသည် ငါးမူးစေ့ကို လှမ်းယူ၍ စက်ပိုင်
ကြီးကို စေ့စေ့ကြည့်လျက်ပင် နောက်ပြန်ဆုတ်သွား၍ တံခါးဝသို့ ရောက်
သောအခါမှ လှည့်ကာ ထွက်သွားလေတော့၏။

သူငယ်မ ထွက်သွားပြီးသည့်နောက် စက်ပိုင်ကြီးသည် ပြတင်း
ပေါက်သို့သွား၍ အပြင်သို့ငေးကြည့်ကာ ၁၀ မိနစ်ခန့် တိုင်တိုင် စကား
မပြောဘဲရပ်လျက် စဉ်းစားစိတ်ကူးနေလေရာ တူဖြစ်သူ ကိုယ်စားလှယ်
လည်း ဦးလေး၏ အမူအရာကို အကဲခတ်လျက် ရှိလေ၏။ စက်ပိုင်ကြီး
မှာ ခက်ထန်သောအမူအရာရှိသူတစ်ယောက်ဖြစ်၍ အလုပ်သမားများ
သည် အနီးသို့ ချဉ်းကပ်ရန် မဝံ့ကြပါဘဲလျက် အလုပ်သမားတစ်ယောက်
၏ သမီး ၁၀ နှစ်ရွယ် မိန်းကလေးတစ်ယောက်က မိမိအား စိတ်ကို
စိတ်ချင်း နှိမ်နင်းသွားနိုင်ခြင်းကို အံ့ဩတွေးတောနေသည်ဟု တူဖြစ်သူက
အကဲခတ်မိလေ၏။ တူဖြစ်သူ အသက်အာမခံ ကိုယ်စားလှယ်ကလည်း
ဦးလေးနည်းတူ အံ့ဩမိပေ၏။

ကူလီတစ်ယောက်၏ သမီးဖြစ်သူ မိန်းကလေးတစ်ယောက်က
ခက်ထန်တင်းမာသော စိတ်သဘောရှိသည့် စက်ပိုင်ကြီးတစ်ယောက်
လုံးကို အောင်မြင်နိုင်နင်းလိုက်ခြင်းမှာ ဘယ်သို့သော အကြောင်းကြောင့်
ပေနည်း။ တင်းမာသောလူကြီးသည် သူငယ်မကလေး၏ ရှေ့မှောက်
တွင် အဘယ်ကြောင့် ပျော့ပျောင်းသွား၍ သူငယ်မ၏ အလိုသို့ လိုက်ရ

လေသနည်း။ ထိုသူငယ်မကလေး၌ မည်သို့သော တန်ခိုးသတ္တိထူး ရှိလေ သနည်း။ အစရှိသော မေးခွန်းပုစ္ဆာတို့သည်ကား တူဝရီးနှစ်ယောက်စလုံး တို့သည် မိမိတို့ကိုယ်ကို မိမိတို့ မေးမြန်းမိကြသော ပုစ္ဆာများ ဖြစ်ကြ လေသည်။

နောက်ဆုံး၌ တူဖြစ်သူ အသက်အာမခံ ကိုယ်စားလှယ်သည် ၎င်းပုစ္ဆာများကို အဖြေတွေ့ရှိခဲ့၏။ အဖြေတွေ့ရှိသောနေ့မှစ၍ ထိုသူ သည် အသက်အာမခံပေါ်လစီများကို အတွင်ကျယ်ဆုံး ရောင်းချနိုင်သော ကိုယ်စားလှယ်တစ်ဦးအဖြစ်သို့ ရောက်သွားလေရာ ၎င်း၏ လစဉ်ကြေး ကော်မရှင်သည် ဝန်ထောက် ၁၀ ယောက်တို့၏ လခထက် များချေ သေး၏။

ထိုပုစ္ဆာများ၏အဖြေကို သင်ကိုယ်တိုင် တွေးတောတွေ့ရှိနိုင်ခဲ့ လျှင် ဤစာအုပ်ကို ဖတ်ရှုဖို့ လိုကောင်းမှ လိုပေလိမ့်မည်။ ဤစာအုပ် တွင် ဖော်ပြပါရှိသောနည်းစနစ်များသည် ထိုအရေးကြီးလှသည့် လျှို့ဝှက် သောအချက်ကို ညွှန်းပြခြင်းမျှသာဖြစ်၍ တွေ့ရှိသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ခရီးတစ်ဝက်ပေါက်ပြီဟု စိတ်နှလုံးကို ဒုန်းဒုန်းချလိုက်ပေလော့။ အဘယ် ကြောင့်ဆိုသော် ထိုသူငယ်မသည် မတော်တဆ ကံအားလျော်စွာ ရရှိ ထားသော တန်ခိုးသတ္တိထူးကို သူငယ်တို့ဘာဝ အမှတ်မဲ့ အသုံးချခြင်း အားဖြင့် လိုအပ်သောအရာကို ရနိုင်ခဲ့လျှင် နေရာကျအောင် ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် အသုံးချတတ်သော သင် လူကြီးတစ်ယောက်သည် သင်လိုသောငွေကို လည်းကောင်း၊ သင်လိုသော ကြီးပွားမှုကို လည်းကောင်း အဘယ် ကြောင့် မရနိုင်ဘဲ ရှိအံ့နည်း။ ထိုလျှို့ဝှက်သော အချက်ကို သင် တွေ့ရှိ၍ အသုံးချသောနေ့မှစ၍ သင်၏ ကြီးပွားမှုသည် ဖြိုးရေတက်သကဲ့သို့ တစ်နေ့တခြား တိုးတက်ပေလိမ့်သတည်း။

အခန်း (၁)

ဆန္ဒိဒ္ဓိပျိုတ်

အောင်မြင်ခြင်း၏ အခြေခံဖြစ်သော တရား

(ကြီးပွားရေးအတွက် ပထမခြေလှမ်း)

လောကီရေး၌ဖြစ်စေ၊ လောကုတ္တရာရေး၌ဖြစ်စေ ထမြောက်အောင်မြင်ခြင်း၏ မူလအခြေခံဖြစ်သော စိတ်နေစိတ်ထားသည်ကား ပြင်းစွာသော ဆန္ဒရှိခြင်းပင် ဖြစ်၏။ လောက၌ ကြွယ်ဝချမ်းသာမှု မှစ၍ မဂ်တရား၊ ဖိုလ်တရားကို ရခြင်းတိုင်အောင် ပြင်းစွာသော ဆန္ဒရှိခြင်းသည်သာလျှင် အခြေခံဖြစ်၏။ မဂ်တရား၊ ဖိုလ်တရားသာလျှင်မက သဗ္ဗညုတရွှေဉာဏ်တော်ကို ရခြင်းသည်ပင်လျှင် ပြင်းစွာသော ဆန္ဒကို အခြေခံပြု၍ ပါရမီတော် ဖြည့်ကျင့်ခြင်းအားဖြင့် ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်နိုင်ကြရကား ဤမျှလောက် မခက်ခဲလှသော ကြီးပွားချမ်းသာမှုလောက်မျှကို ပြင်းစွာသော ဆန္ဒရှိသူတစ်ယောက်သည် အဘယ်မှာလျှင် မရနိုင်ဘဲ ရှိပါအံ့နည်း။

ဤသို့ဆိုရာ၌ ကြီးပွားချမ်းသာခြင်းကို အလိုမရှိသူဟူ၍ မရှိပါဘဲလျက် များစွာသောသူတို့သည် အဘယ်ကြောင့် မကြီးပွား မချမ်းသာကြလေသနည်းဟု စောဒကတက်ရန်ရှိ၏။ ကျွန်ုပ်တို့ ဆိုလို ရင်းကား...ချမ်းသာလို ကာမတ္တကို ပြင်းစွာသော ဆန္ဒဟူ၍ ခေါ်ဆိုနိုင် သည်မဟုတ်။ ဤတစ်သက်တွင် မကြီးပွား မချမ်းသာဘဲ မနေဟူ၍ စိတ်နှလုံး ဒုန်းဒုန်းချထားနိုင်သော စိတ်မျိုးကိုသာ ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်ချေ၏။ ထိုကဲ့သို့ ပြင်းစွာသောဆန္ဒဖြစ်ပေါ်ခြင်းသည် တန်ခိုးဣဒ္ဓိပါတ်ကြီးတစ်ခု ဖြစ်လာတော့၏။ ထိုကြောင့် ဣဒ္ဓိပါတ်လေးပါး၊ အဓိပတိလေးပါးတို့ တွင် ဆန္ဒတည်းဟူသော သဘောတရားကို မူလရင်း အခြေခံထား၍ မြတ်စွာဘုရားသခင် ဟောတော်မူခြင်း ဖြစ်၏။ ပြင်းစွာသောဆန္ဒဖြင့် အခြေခံခဲ့လျှင် ကြွင်းကျန်သော တန်ခိုးဣဒ္ဓိပါတ်သုံးပါး၊ အဓိပတိသုံးပါး တို့သည် အလိုအလျောက် လိုက်ပါလာရတော့၏။ ပြင်းစွာသောဆန္ဒ ဖြစ်ပေါ်လာသည့်အခါ စိတ်အားထက်သန်ခြင်း၊ ဝီရိယနှင့် ဇွဲကောင်းခြင်း၊ ဉာဏ်ရှိသလောက် အမျိုးမျိုး ဖန်တီးစီမံခြင်း စသည်တို့သည် အလိုလို နောက်မှ လိုက်ပါလာရခြင်းဖြစ်၏။ ဆန္ဒတည်းဟူသော မီးရထားစက် ခေါင်း ခုတ်နှင့်လိုက်လျှင် ကျန်သော သဘောတရားတို့သည် ရထားတွဲ များသဖွယ် နောက်မှ လိုက်ပါလာကြရခြင်း ဖြစ်ချေ၏။

သို့ဖြစ်ရကား...လောက၌ ကြီးပွားချမ်းသာမှုကိုဖြစ်စေ၊ မဂ် တရား၊ ဖိုလ်တရားတည်းဟူသော နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာမှုကိုဖြစ်စေ ပြင်းစွာသော ဆန္ဒဖြင့် လိုချင်မှုသည် အရေးကြီးလှ၏။ လိုချင် ကာမတ္တ ဖြစ်ရပါလို၏ ဆိုရုံမျှနှင့် မရနိုင်ချေ။ ထိုကြောင့် လောကီချမ်းသာမှုကို အလိုရှိသည် ဖြစ်စေ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာမှုကို အလိုရှိသည်ဖြစ်စေ ရှေးဦးစွာ လိုသောအချက် သည်ကား...မယ်ကာမတ္တမျှ အလိုရှိခြင်း တည်းဟူသောစိတ်ကို ပြင်းစွာ သော ဆန္ဒအဖြစ်သို့ရောက်လေအောင် ဖော်ပြလတ္တံ့သော နည်းအမျိုးမျိုး

တို့ဖြင့် လေ့ကျင့်မွေးမြူရာ၏။ အဘယ်အရာကိုမဆို ပြင်းစွာသောဆန္ဒဖြင့် လိုချင်ခဲ့လျှင် မရမရှိနိုင်ဟု မှတ်ယူလေ။ ပြင်းစွာသောဆန္ဒ ဖြစ်ပေါ်လာ သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ခရီးတစ်ဝက် ဆိုက်ရောက်လာပြီဟု ကျွန်ုပ်တို့ ဆိုလို၏။

မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် သဗ္ဗညုတရွှေဉာဏ်တော်ကို ပြင်းစွာ သောဆန္ဒဖြင့် အလိုရှိတော်မူ၍ ဒီပင်္ကရာဘုရားလက်ထက်တော်၌ ဆုပန် တော်မူခဲ့၏။ ၎င်းနောက် ထိုဆန္ဒအလျောက် ပါရမီတော် ဖြည့်ကျင့်တော် မူနိုင်ခဲ့သဖြင့် နောက်ဆုံးတွင် ဘုရားအဖြစ်သို့တိုင် ရောက်ခဲ့၏။ ဤမျှ လောက် ခက်ခဲသောအရာကိုပင်လျှင် ဆန္ဒတည်းဟူသော အရင်းခံ တန်ခိုးသတ္တိဖြင့် ရစွမ်းနိုင်ပေရကား၊ မဂ်ဖိုလ် နိဗ္ဗာန်ကို လည်းကောင်း၊ လောက၌ ကြီးပွားချမ်းသာမှုကို လည်းကောင်း ဆန္ဒပြင်းစွာရှိသော သူ တစ်ယောက်သည် အဘယ်မှာလျှင် မရဘဲ ရှိနိုင်ပါအံ့နည်း။

ဆန္ဒဒွိပ္ပာတ်တည်းဟူသော တန်ခိုးသတ္တိကို ရာဇဝင်၌ ပါရှိ သော အဖြစ်အပျက်တစ်ခုအားဖြင့် ထင်ရှားအောင် ဥပမာဆောင်ဦးအံ့။ စစ်ဗိုလ်ကြီးတစ်ယောက်သည် မြစ်တစ်ဖက်ကမ်း၌ရှိသော ရန်သူစစ်တပ် ကို တိုက်ခိုက်ဖြိုဖျက်ရန် ပြင်းစွာ ဆန္ဒဖြစ်ပေါ်ဖူး၏။ ရန်သူစစ်တပ်သည် မိမိ၏ စစ်တပ်ထက် ဦးရေများပြား တောင့်တင်းကြောင်းကိုလည်း သိ၏။ သို့သော် မိမိစစ်သားများသည် မိမိကဲ့သို့ပင် နိုင်ချင်သောဆန္ဒ ပြင်းစွာ ပေါ်ပေါက်ခဲ့လျှင် ဧကန်မုချ နိုင်ရလိမ့်မည်ဟူ၍လည်း ယုံကြည်စိတ်ချ ၏။ သို့ဖြစ်ရကား စစ်ဗိုလ်ကြီးသည် မိမိ၏စစ်သားများကို လေ့ဖြင့် တင်ဆောင်၍ တစ်ဖက်ကမ်းသို့ ဆိုက်ရောက်ကြသောအခါ လှေအားလုံး ကို မီးရှို့ပစ်ပြီးနောက် စစ်သားများအား ပြောသည်မှာ “ငါ့လူများ... ငါတို့မှာ အသက်ရှင်ကြသည့် နည်းလမ်းတစ်လမ်းသာ ရှိတော့သည်။ ယခုတိုက်မည့် စစ်ပွဲတွင် ငါတို့ဘက်က နိုင်မှ ငါတို့ ပြန်ခွင့်ရကြတော့

မည်။ ရုံးနိမ့်ခဲ့လျှင် ပြေးရန်လမ်းမရှိသောကြောင့် ငါတို့အားလုံး သေကြဖို့ သာ ရှိတော့သည်။ အသက်မသေလိုကြလျှင် နိုင်အောင် တိုက်ကြပေ လော့” ဟု ပြော၏။

စစ်သားများသည် ထိုအခြင်းအရာကို သိမြင်ကြ၍ ငါတို့ မနိုင် လျှင် ငါတို့ သေကြရတော့မည်။ မနိုင်နိုင်အောင် တိုက်ပါသော်ကောဟု ဆန္ဒပြင်းစွာ ဖြစ်ကြလျက် ရွပ်ရွပ်ချုံ့ချုံ့ တိုက်ခိုက်ကြလေရကား မိမိတို့ ထက် စွမ်းအားကြီးမားသော ရန်သူစစ်တပ်ကြီးကို ဖြိုဖျက်နိုင်နင်းခဲ့ဖူး လေသည်။ ဤသည်ကား...ဆန္ဒဒွိပါတ်၏ တန်ခိုးသတ္တိပေတည်း။

မည်သည့်ကိစ္စကိုမဆို အောင်မြင်ထမြောက်အောင် ဆောင် ရွက်လိုသူ ဟူသမျှသည် နောက်သို့ပြန်၍ မဆုတ်နိုင်စေခြင်းငှာ လှေကို မီးရှို့ပစ်ကိသည့်အလား ဆောင်ရွက်ကြရချေမည်။ ဆုတ်သာ တက်သာ ဟူသော သဘောထားမျိုးနှင့် စိတ်ဒွိဟထား၍ ဆောင်ရွက်သူတို့သည် နောက်သို့ ပြန်၍ဆုတ်ရတတ်သည်သာ များလှချေသည်။ ဓနဥစ္စာ ရှာဖွေ ရာ၌ ဥစ္စာကို အလိုရှိကာမျှနှင့် ရနိုင်ကြမည်မဟုတ်။ မရလျှင် မနေဟူ သော စိတ်ဆန္ဒမျိုးထား၍ ဥစ္စာရဖို့အတွက် မည်ကဲ့သို့သော နည်းလမ်း မျိုးဖြင့် ဆောင်ရွက်မည်ဟု အကြံအစည်ထုတ်ပြီးလျှင် ၎င်းအကြံအစည် အတိုင်း ဇွဲကောင်းကောင်းနှင့် ဆောင်ရွက်ခဲ့လျှင် ဧကန်မုချ အလိုဆန္ဒ ပြည့်ဝရချေမည် ဖြစ်၏။

ဓနဥစ္စာ ရှာဖွေရာ၌ လိုအပ်သောဥစ္စာကို ရစိမ့်သောငှာ အောက်ပါနည်းလမ်းများဖြင့် ဆောင်ရွက်ရမည်။

- (၁) လိုအပ်သော စီးပွားရွှေငွေ အရေအတွက်ကို မိမိ၏ စိတ်ထဲ တွင် တိတိကျကျ ပိုင်းခြား မှန်းထားရမည်။ ငွေများများကြီး အလိုရှိသည်ဟူသော မှန်းဆချက်မျိုးနှင့် ကိစ္စမပြီးချေ။ မည်၍ မည်မျှ အလိုရှိသည်ကို တိတိကျကျ မှန်းရွယ်ထားရမည်။

အရေအတွက်ကို တိတိကျကျ မှန်းထားခြင်းမှာ အချည်းအနှီး အကြောင်းမဲ့ မဟုတ်ကြောင်းကို နောက် အခန်းတစ်ခန်းတွင် ဖော်ပြလိမ့်မည်။

- (၂) ထိုငွေကို ရမှုအတွက် မိမိက မည်မျှလောက်အထိ အပင်ပန်း အဆင်းရဲခံနိုင်မည်ဟူ၍လည်း တိတိကျကျ ဆုံးဖြတ်ထားရမည်။ လောက၌ တစ်ခုခုမပေးဘဲ အချည်းအနှီး အလကား ရနိုင်သော အရာဟူ၍ မရှိချေ။
- (၃) မှန်းထားသောငွေကို မည်သည့်နေ့ရက်တွင် ရလိုသည်ဟု ရက်စွဲနှင့်တကွ တိတိကျကျ ဆုံးဖြတ်ထားရမည်။
- (၄) ထိုငွေကို ရမှုအတွက် ဘယ်ကဲ့သို့ ဆောင်ရွက်မည်ဟု အကြံ အစည်ပြုလုပ်ပြီးလျှင် ၎င်းအကြံအစည်အတိုင်း မဆိုင်းမလင့်ဘဲ ချက်ချင်း စတင် ဆောင်ရွက်ရမည်။
- (၅) အလိုရှိသော ငွေအရည်အတွက် ရရှိရမည့် ရက်စွဲ၊ ထိုငွေရမှု အတွက် မိမိက အနစ်နာခံနိုင်မည့် အချက်များ၊ ၎င်းရမှု အတွက် ဆောင်ရွက်မည့် အကြံအစည်များ စသည်တို့ကို စာရွက်တစ်ရွက်ပေါ်တွင် ထင်ထင်ရှားရှား ရေးသားဖော်ပြရမည်။
- (၆) ၎င်းစာရွက်ကို နံနက်အိပ်ရာမှ ထသောအခါ၌ တစ်ကြိမ်၊ အိပ်ရာဝင်သောအခါ၌ တစ်ကြိမ်၊ အသံထုတ်၍ ဖတ်ရမည်။ ထိုကဲ့သို့ ဖတ်နေစဉ် ထိုငွေကို လက်ထဲရောက်ပြီးကဲ့သို့ စိတ်ချယုံကြည်၍ မျက်စိထဲတွင် ထင်မြင်ရမည်။

အထက်ပါ နည်းလမ်းခြောက်ခုအတိုင်း ကျကျနန လိုက်နာ ဆောင်ရွက်ဖို့ အလွန် အရေးကြီးလှ၏။ အထူးသဖြင့် နံပါတ်(၆)ကို တိတိကျကျနှင့် မပျက်မကွက် လိုက်နာဖို့ အလွန်အရေးကြီး၏။ လက်ထဲ

သို့ မရောက်သေးသောငွေကို လက်ထဲရောက်ပြီကဲ့သို့ ထင်မြင်တတ်ဖို့ ခဲယဉ်းလှသည်ဟု ပြောရန်ရှိ၏။ သို့သော် ထိုငွေကို မရမနေဆိုသည့် ပြင်းစွာသော ဆန္ဒမျိုးဖြင့် လိုချင်ရိုးမှန်သူတစ်ယောက်အဖို့၌ ထိုကဲ့သို့ ထင်မြင်ရန် ခဲယဉ်းမည်မဟုတ်ချေ။ ထိုငွေရရှိမှုအတွက်မှတစ်ပါး အခြား မည်သည့်အတွက်ကိုမျှ စိတ်အာရုံမစိုက်ဘဲ တစ်စိတ်တည်း၊ တစ်အာရုံ တည်း ထားနိုင်လောက်အောင် ပြင်းစွာသော ဆန္ဒရှိသူတို့အဖို့မှာ လက်သို့ မရောက်မီကပင် ရောက်ရှိပြီးကဲ့သို့ ထင်မြင်နိုင်ရန် မခက်ခဲလှချေ။

ဣဒ္ဓိပါတ်လေးပါး၊ အဓိပတိလေးပါးတို့တွင် ခေါင်းဆောင် ကြီးဖြစ်သည့် ဆန္ဒိဒ္ဓိပါတ်နှင့် ဆန္ဒာဓိပတိတို့အကြောင်းကို နားမလည်ခဲ့ သူတို့ အဖို့မူကား အထက်ပါ နည်းလမ်းခြောက်ခုတို့သည် တောက်တီး တောက်တဲ့ ရှိလှသည်ဟု မှတ်ထင်ကောင်း မှတ်ထင်ကြပေလိမ့်မည်။ သို့သော် အမေရိကန်ပြည်၌ အကြွယ်ဝဆုံး သူဌေးကြီး တစ်ဦးဖြစ်သော မစ္စတာကနာဂျီသည် သံမဏိအလုပ်ရုံကြီးတွင် သာမန် ကူလီတစ် ယောက်အဖြစ်နှင့် အလုပ်လုပ်ခဲ့ရာမှ အထက်ပါ နည်းလမ်းခြောက်ခု အတိုင်း ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းအားဖြင့် ကုဋေကုဋာ ကြွယ်ဝချမ်းသာသော အဖြစ်သို့တိုင် ရောက်ခဲ့ဖူးသည့် ထုံးဟောင်းသာဓက ရှိပေ၏။

အထက်ပါ နည်းလမ်းခြောက်ခုအတိုင်း လိုက်နာဆောင်ရွက် ရန်မှာ များစွာ ပင်ပန်းခဲယဉ်းလှသည် မဟုတ်ချေ။ ကျောင်းမှ ပညာ မည်၍မည်မျှ တတ်မြောက်ခဲ့ရမည်ဟူ၍လည်း မလိုချေ။ ဓနဥစ္စာ ရရှိမှုဆိုသည်မှာ ကံအားလျော်စွာ ဖြစ်တတ်သော သဘောရှိသည်ဟူ၍ ကံကိုသာ ယုံကြည်အားကိုးနေခြင်းအားဖြင့် မဖြစ်နိုင်ကြောင်း သိနား လည်တတ်သော ဉာဏ်မျိုးရှိမှသာလျှင် အရေးကြီးလှပေသည်။ အမွေရ ခြင်း၊ ထိပေါက်ခြင်းတို့မှတစ်ပါး ဥစ္စာကြေးငွေ သိန်း၊ သန်း၊ ကုဋေတိုင် အောင် ကိုယ်တိုင်ရှာဖွေ စုဆောင်းလာကြသော သူဌေးကြီး၊ သူကြွယ်ကြီး

ဟူသမျှတို့သည် ပြင်းစွာသော ဆန္ဒကို အရင်းခံပြု၍ အကြံအစည်ထုတ် ပြီးလျှင် ၎င်းအကြံအစည်အတိုင်း ဇွဲကောင်းကောင်းနှင့် ဆောင်ရွက်လုပ် ကိုင်ခဲ့ခြင်းအားဖြင့်သာလျှင် သူဌေးကြီး၊ သူကြွယ်ကြီးအဖြစ်သို့တိုင် ရောက်ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်ချေ၏။

ဤနေရာ၌ အတိအလင်း ဖော်ပြလိုသည်မှာ ဓနဥစ္စာကို ပြင်းစွာ သောဆန္ဒဖြင့် လိုချင်သောစိတ်မျိုး မရှိ၍ ရပြီးကဲ့သို့ မထင်မြင်နိုင်ခဲ့လျှင် သိန်း၊ သန်း၊ ကုဋေအထိ ကြွယ်ဝချမ်းသာသော သူဌေးကြီးတစ်ယောက် အဖြစ်သို့ မရောက်နိုင်ကြောင်း မှတ်ယူလေ။ စိတ်ကူးထဲ၌ မိမိကိုယ်မိမိ သူဌေးဟူ၍ မထင်မြင်နိုင်ခဲ့လျှင် တကယ်လည်း သူဌေးမဖြစ်နိုင်ဟူ၍ မှတ်လေ။

မြန်မာပြည် ရာဇဝင်တွင် ယခုခေတ်ကဲ့သို့ သူဌေးဖြစ်နိုင်သော လမ်းပေါက်လမ်းစ ပေါများသော ခေတ်ဟူ၍ တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ မကြုံခဲ့ ဖူးသေးချေ။ စစ်ကြီးအတွင်းက ယာယီအလုပ်မျိုးတို့ဖြင့် ယာယီသူဌေး များ ပေါ်ပေါက်ခဲ့ကြသည် မှန်၏။ သို့သော် ယာယီအလုပ်မျိုးဖြစ်သော ကြောင့် စစ်ပြီးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ကွယ်ပျောက်ကြလေပြီ။ ယခုမူကား ရောင်းဝယ်မှုကိစ္စ အမျိုးမျိုးတို့တွင် ထာဝစဉ်လုပ်ငန်းမျိုး တည်ထောင် နိုင်ကြပြီဖြစ်၍ ထာဝစဉ်သူဌေးမျိုး ပေါ်ပေါက်ကြချေတော့မည်။

ယခုခေတ်သည်ကား နေရာတကာတွင် အသစ်ပြုပြင် ပြောင်း လဲလျက်ရှိပြီဖြစ်သောကြောင့် ခေါင်းဆောင်အသစ်များ၊ ပညာသင်ကြား ရေး နည်းလမ်းအသစ်များ၊ ကုန်စည်ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေး နည်းလမ်း အသစ်များ၊ စာအုပ်အသစ်များ၊ ရုပ်ရှင်ကားနှင့် ရေဒီယိုတို့အတွက် စိတ် ကူးနှင့် အစီအစဉ်အသစ်များ စသည်တို့ ပေါ်ပေါက်ဆဲ ပေါ်ပေါက် လတ္တံ့ရှိကြပေမည်။ ဤခေတ်မျိုးတွင် စိတ်ကူးဉာဏ်အသစ်နှင့် ဇွဲ ကောင်းကောင်း ဆောင်ရွက်နိုင်သူတို့အဖို့မှာ မရနိုင်သော စီးပွားဥစ္စာဟူ၍

မရှိနိုင်ချေ။

ဤခေတ်သစ်ကြီး၌ စိတ်ကူးဉာဏ်အသစ် မထုတ်နိုင်သော သူတို့သည် အဟုတ်တကယ် ကြီးပွားချမ်းသာသောအဖြစ်သို့ မရောက် နိုင်ဟူ၍ တထစ်ချ မှတ်ယူလေ။ စိတ်ကူးဉာဏ် အသစ်ထုတ်သည့် အတွက် နားမလည်သူတို့က ပြက်ရယ်လှောင်ပြောင် ပြုလုပ်ပြောဆို ကြငြားသော်လည်း စိတ်မပျက်သင့်ချေ။

မည်သည့်အရာမျိုးကို ပြုလုပ်လိုသည်ဖြစ်စေ၊ တရားနည်း လမ်း ကျမကျကိုသာ ရှေးဦးစွာ ဆင်ခြင်စဉ်းစား၍ တရားနည်းလမ်း ကျသည်ဟု မိမိကိုယ်တိုင်က ယုံကြည်စိတ်ချခဲ့လျှင် နှောင့်နှေးခြင်း မရှိဘဲ ဆောင်ရွက်ပါလေ။ ထိုသို့ ဆောင်ရွက်ခြင်းအားဖြင့် အနှောင့်အယှက် အထစ်အငေါ့ တွေသည်အခါ မည်သူက မည်ကဲ့သို့ ပြောစေကာမူ စိတ်အားလျော့ခြင်းမရှိဘဲ ဆက်လက် ဆောင်ရွက်ပါလေ။ အနှောင့် အယှက် အထစ်အငေါ့ဟူသမျှတို့တွင် အောင်မြင်ခြင်း၏ မျိုးစေ့များ ပါရှိကြောင်းကို ကောင်းကောင်းကြီး သတိပြုပါလေ။

ကမ္ဘာပေါ်၌ အကြွယ်ဝဆုံး သူဌေးကြီးတစ်ဦးဖြစ်သော (ဟင်နရီ ဖို့)သည် ပထမက ပစ္စည်းဥစ္စာလည်း မရှိ၊ ကျောင်းမှ သင်ကြားခဲ့ရသော ပညာမျိုးလည်း မရှိပါဘဲလျက် မြင်းမပါသော ရထားမျိုး စ၍ထွင်ရန် စိတ်ကူးခဲ့ရာ နောက်ဆုံးတွင် ထမြောက်အောင်မြင်ခဲ့သဖြင့် ကမ္ဘာပေါ်၌ မော်တော်ကား အများဆုံးရောင်းချနိုင်သော အလုပ်ရုံပိုင်ရှင်ကြီး အဖြစ် သို့တိုင် ရောက်ခဲ့လေသည်။

သောမတ်အက်ဒီဆင်သည် လျှပ်စစ်ဓာတ်ဖြင့် ထွန်းညှိရသော မီးခွက်မျိုးကို စ၍ထွင်ရန် စိတ်ကူးခဲ့ရာ အကြိမ်ပေါင်းတစ်သောင်း တိုင်တိုင် စမ်းသပ်ဆုံးရှုံးခဲ့သော်လည်း မဖြစ်လျှင် မနေဟူသော ဇွဲဖြင့် ဆက်လက် စမ်းသပ်လုပ်ကိုင်ခဲ့ခြင်းအားဖြင့် နောက်ဆုံးတွင် ထမြောက်

အောင်မြင်ခဲ့ရလေသည်။ တကယ့်ယောက်ျားတို့မည်သည် စိတ်ကူးအတိုင်း မဖြစ်ရမချင်း လက်မလျှော့ကြချေ။

အိဘရာဟင်လင်ကွန်းသည် ကပ္ပလီလူမျိုးများကို ကျွန်အဖြစ်မှ လွတ်မြောက်စေရန် စိတ်ကူးခဲ့ရာ ယခုအခါ၌ တစ်ကမ္ဘာလုံးတွင် ငွေဝယ်ကျွန်ဟူ၍ မရှိတော့ချေ။

ရိုက် ညီအစ်ကိုတို့သည် ကောင်းကင်ပျံနိုင်သည့် လေယာဉ်ပျံမျိုးကို စိတ်ကူးခဲ့ရာ ယခုအခါ၌ လေယာဉ်ပျံများသည် ကောင်းကင်တွင် တဝိဝိ ပျံသန်းလျက် ရှိကြလေပြီ။

မာကွန်နီသည် ကြေးနန်းကြိုးမပါဘဲ စကားပြောနိုင်သော နည်းကို စ၍ထွင်ဖို့ စိတ်ကူးခဲ့ရာ ယခုအခါတွင် ညနေတိုင်း၊ နံနက်တိုင်း ရေဒီယိုသံ ကြားနေကြရခြင်းကို ထောက်သဖြင့် ၎င်း၏ စိတ်ကူးသည် အချည်းအနှီး မဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားခဲ့လေပြီ။

လောက၌ အကြီးအကျယ် ထမြောက်အောင်မြင်ခြင်း ဟူသမျှ တို့သည် အစပထမ၌ စိတ်ကူးဉာဏ်မျှသာ ဖြစ်လေရကား စိတ်ကူးဉာဏ်၏ တန်ခိုးသတ္တိနှင့် စိတ်ကူးဉာဏ်၏ တန်ဖိုးကို ဆုံးဖြတ်ခြင်းငှာ မတတ်နိုင်ချေ။

စိတ်ကူးဉာဏ်ရှိသူအပေါင်းတို့ နိုးကြားကြလော၊ ထကြလော့။ သင်တို့၏ ဇာတာစန်းလင်သည် တက်ကြွလျက် ရှိနေလေပြီ။ စိတ်ကူးဉာဏ်ရှိသူတို့အဖို့ ကမ္ဘာတွင် တစ်ခါမျှ မကြုံဖူးသော ခေတ်ကြီးမျိုး ပေါ်ထွန်းလျက် ရှိနေလေပြီ။ ကြံကြလော၊ စည်ကြလော၊ စိတ်ကူးကြလော၊ ဉာဏ်ထုတ်ကြကုန်လော့...

ကြွယ်ဝချမ်းသာလိုသော စိတ်ဇောကို အခြေခံပြု၍ ဘယ်အခါမျှ အရှုံးမပေးသော ဇွဲမျိုးနှင့် အထမမြောက်မခြင်း၊ မအောင်မြင်မခြင်း ဆောင်ရွက်လုပ်ကိုင်ကြလော့။ ကြီးပွားလိုသော ဆန္ဒမရှိသူ၊

လျစ်လျူ ဥပေက္ခာစိတ်မျိုးရှိသူ၊ ပျင်းရိသောသူမျိုးတို့၌ ကြီးပွား
ချမ်းသာနိုင်သော စိတ်ကူးဉာဏ်မျိုး မဖြစ်ပေါ်နိုင်ကြောင်း သတိ ပြုလေ။

လောက၌ အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်သူများ စီးပွားဥစ္စာ
မြောက်မြားစွာ ရှာဖွေရရှိသူများသည် အနှောင့်အယှက် အထစ်အငေါ့
အမျိုးမျိုးတို့နှင့် တွေ့ဆုံရ၍ ၎င်းတို့ကို ချိုးနှိမ်ကျော်လွန်ပြီးသည့် နောက်မှ
အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်ကြရကြောင်းကိုလည်း သတိ ပြုမိလေ။

နောက်တစ်ခန်းကို မဖတ်ရှုသေးမီ မိမိ၏ စိတ်ထဲတွင် မျှော်
လင့်ခြင်း၊ ယုံကြည်ခြင်း၊ ဇွဲသတ္တိကောင်းခြင်း၊ သည်းခံခြင်း
တည်းဟူသော အရည်အချင်းများကို နိုးကြားအောင် လှုံ့ဆော်
ထားလေလော့။ ၎င်းအရည်အချင်းမျိုးနှင့် ပြည့်စုံ၍ ဖော်ပြလတ္တံ့
သော နည်းလမ်းများအတိုင်း လိုက်နာခဲ့သော် ထမြောက်အောင်မြင်ခြင်း
အတွက် အသင့်ပြင်ဆင်ပြီးပြီဟု မှတ်ယူလေလော့...

တစ်စုံတစ်ခုသောအရာကို အလိုရှိခြင်းနှင့် ထိုအရာကို လက်ခံ
ဖို့ အသင့်ပြင်ဆင်ပြီး ရှိနေခြင်းတို့မှာ ခြားနားခြင်းရှိ၏။ လိုသောအရာကို
ဧကန်မုချ ရလိုက်မည်ဟု စိတ်ချယုံကြည်ခြင်း မရှိသမျှ ကာလပတ်လုံး
ထိုအရာကို လက်ခံရရှိဖို့ အသင့်မရှိသေးဟူ၍ မှတ်ယူလေ။ ပွင့်လင်းသော
စိတ်သဘောရှိသူတို့၌သာလျှင် ယုံကြည်သောစိတ်မျိုး ဖြစ်ပေါ်နိုင်၏။
ပိတ်ဆို့ထားသော စိတ်သဘောမျိုး ရှိသူတို့၌ ယုံကြည်ခြင်း၊ ဇွဲကောင်း
ခြင်း၊ ကြည်လင်ခြင်း စသော စိတ်မျိုး မဖြစ်ပေါ်နိုင်ကြောင်း သတိပြုလေ။

မြင့်မြင့်မှန်း၍ များများရဖို့ ရည်ရွယ်ထားသောသူသည် ပစ်ချ
ရာ၌ လှဲ၍ အိမ်ဖို့ ပြင်ဆင်ထားသောသူတို့ထက် ကြီးပွားတိုးတက်ခြင်းရှိ
ကြောင်း မမေ့မလျော့သင့်ပေ။

ဤအခန်းကို မပိတ်မီ ပြင်းစွာသော ဆန္ဒရှိခြင်း၏ တန်ခိုး
သတ္တိအကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ အံ့ဩဖွယ်ကောင်းလှသော အတ္ထုပ္ပတ္တိ

တစ်ခုကို ဖော်ပြရပေဦးအံ့။

အမေရိကန်ပြည်၌ ဘလ်ယားဟီးလ် အမည်ရှိသူ သူငယ် တစ်ယောက်သည် မွေးဖွားစအခါက နားရွက်လည်းမပါ၊ နားပေါက် မျှလည်းမပါ၊ 'ပင်းပိတ်' အတိုင်း ပါလာခဲ့သည်ဖြစ်၍ ဆရာဝန်အပေါင်း တို့က ထိုသူငယ်မှာ တစ်သက်ပတ်လုံး နားကြားနိုင်ဖို့၊ စကားပြောနိုင်ဖို့ မျှော်လင့်ဖွယ်မရှိဟု တညီတညွတ်တည်း ထွက်ဆိုကြ၏။ သို့ရာတွင် ထိုသူငယ်၏ ဖခင် မစ္စတာဟီးလ်ကမူ မိမိ၏ သားသည် စကားပြောနိုင်ရ အံ့၊ နားကြားနိုင်ရအံ့ဟု စိတ်ထဲတွင် ဆုံးဖြတ်၍ ထိုဆုံးဖြတ်ချက်အတိုင်း ဖြစ်မြောက်စေလိုသော ဆန္ဒလည်း ပြင်းစွာ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့၏။

နားပေါက်မျှမပါဘဲ နားကြားနိုင်ဖို့ကိစ္စမှာ လွန်စွာခဲယဉ်း လှသော်လည်း ဖခင်ဖြစ်သူကမူ မိမိဆန္ဒအတိုင်း ဖြစ်စေနိုင်လိမ့်မည်ဟူ၍ တထစ်ချ ယုံကြည်ထား၏။ နားပေါက်မပါသော်လည်း နားကြားရ အောင် ပြုလုပ်ပေးနိုင်သောနည်းသည် ဇကန်မုချ ရှိရမည်ဟု ယုံကြည် ထား၍ ထိုနည်းကို မိမိ တွေ့ရှိရမည်ဟူ၍လည်း စိတ်ချထား၏။

၎င်းဖခင်သည် ဆန္ဒ၏ တန်ခိုးသတ္တိကို နားလည်ယုံကြည်သူ တစ်ယောက် ဖြစ်ရကား မိမိ၌ ဖြစ်ပေါ်လျက်ရှိသည့် ပြင်းစွာသောဆန္ဒကို သားငယ်၏စိတ်ထဲသို့ ကူးပြောင်းပေးနိုင်အောင် ဘယ်ကဲ့သို့ ပြုလုပ်ရပါ မည်နည်းဟု အကြံထုတ်၏။ ဆိုလိုရင်းကား မိမိ၌ ဆန္ဒပြင်းစွာ ဖြစ်ပေါ် နေသည့်နည်းတူ သားငယ်၌လည်း နားကြားလိုသော ဆန္ဒပြင်းစွာဖြစ် ပေါ်လာအောင် ဘယ်ကဲ့သို့ ပြုလုပ်ပေးရပါမည်နည်း ဟု စိတ်ကူးလျက် ရှိ၏။ ထိုသူသည် မိမိ၏ ဆန္ဒကို မည်သူအားမျှ ပြောမပြဘဲ အချိန်ရှိသမျှ နာရီရှိသမျှ တစ်ကြံတည်း ကြံစည်လျက် ရှိ၏။

စကားသင်သော အရွယ်သို့ရောက်သောအခါ မိဘများသည် သူငယ်၏ အမူအရာကို စောင့်ကြပ်အကဲခတ်လျက် ရှိကြရာ သားငယ်

သည် အခြားသော ကလေးသူငယ်များကဲ့သို့ ဝူးဝူးဝဲဝဲနှင့် သူငယ်တို့ ဘာဝ စကားပြောခြင်း မပြုသော်လည်း အချို့သော အသံမျိုးကို အနည်း ငယ်မျှ ကြားနိုင်ကြောင်းကို အမူအရာအားဖြင့် သိရှိကြရ၏။ ထိုအခြင်း အရာကို တွေ့မြင်ရသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ဖခင်ဖြစ်သူသည် အားတက် လာ၍ အနည်းငယ် သဲ့သဲ့မျှ ကြားစွမ်းနိုင်သော အာရုံကြောကို များများ ကြီး ကြားစွမ်းနိုင်သော အာရုံကြောအဖြစ်သို့ အဘယ်ကြောင့် တိုးချဲ့ အားပေး၍ မဖြစ်နိုင်ဘဲ ရှိရအံ့နည်းဟု စဉ်းစားဆင်ခြင်မိလေ၏။

တစ်နေ့သ၌ ဖခင်ဖြစ်သူသည် ခြေနင်းရုံဖြင့် တေးသီချင်းသံ ပေါ်နိုင်သော ပီယာနိုလာခေါ် စန္ဒရားတစ်မျိုးကို ဝယ်ယူလာခဲ့၍ သူငယ် ၏ရှေ့၌ တေးချင်းများကို တီးပြရာ သူငယ်သည် ကြည်လင် ရွှင်ပျသော မျက်နှာထားနှင့် စန္ဒရားသံကို နားထောင်လျက်ရှိကြောင်း ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ တွေ့မြင်ရလေ၏။ တေးချင်းများအနက် သူငယ်သည် 'တစ် စလောင်းဝေး'အမည်ရှိ တေးချင်းသံကို အထူးသဖြင့် နှစ်သက်ဟန် လက္ခဏာရှိလေရာ တစ်နေ့သ၌ သူငယ်သည် ၎င်းတေးချင်းများကို စန္ဒရားတွင် တပ်ပြီးနောက် စန္ဒရားဘောင်ကို သွားဖြင့်ကိုက်လျက် ၂ နာရီတိုင်တိုင် ခြေဖြင့်နင်းကာ နားထောင်လျက် ရှိသည်ကို တွေ့ကြရ လေ၏။ အရိုးသည် သဒ္ဒါရုံကို ဆောင်ကြဉ်းနိုင်သော အစွမ်းရှိသနှင့် သွားဖြင့်ကိုက်ထားသော အရာဝတ္ထုမှ ထွက်သောအသံကို ကြားနိုင်ခြင်း အကြောင်းကို ဖခင်ဖြစ်သူသည် ထိုအခါက မသိသေးဘဲ ရှိနေရကား သားငယ်၏ အပြုအမူကို လွန်စွာ အံ့ဩလျက်ရှိ၏။

၎င်းနောက် ဖခင်သည် သူငယ်၏ ဦးခေါင်းရိုးကို နှုတ်ခမ်း ဖြင့် ထိတွေ့လျက် စကားပြောစမ်းသည့်အခါ သူငယ်သည် ကောင်း စွာ ကြားနိုင်ကြောင်း သိရှိရလေ၏။ ထိုအခြင်းအရာကို တွေ့ရှိရသော အခါ ဖခင်သည် မိမိ၌ ပြင်းစွာဖြစ်ပေါ်လျက်ရှိသော ဆန္ဒကို သားငယ်၏

စိတ်ဓာတ်ထဲသို့ ကူးပြောင်းပေးနိုင်ရန် သဲလွန်စတစ်ခု ရချေပြီဟု များစွာ အားတက်ခဲ့လေ၏။

ဖခင်သည် ဤနည်းအားဖြင့် သားငယ်ကို စကားတတ်အောင် သင်ကြားပေးပြီးနောက် သားငယ်၏စိတ်ထဲ၌ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အားကိုး တတ်သော သဘောထားမျိုးလည်းကောင်း၊ စိတ်ကူးဉာဏ် ထုတ်တတ် သော အလေ့အကျင့်မျိုးလည်းကောင်း၊ အခြားသူတို့ကဲ့သို့ ကြားတတ်၊ ပြောတတ်သော အဖြစ်မျိုးသို့ ရောက်လိုသော ဆန္ဒမျိုးလည်းကောင်း ဖြစ်ပေါ်စိမ့်သောငှာ ပုံပြင်ဝတ္ထုအမျိုးမျိုးတို့ကို စပ်ဟပ်ကြံဖန်ကာ အိပ်ရာ ဝင်တိုင်း ပြောပြလေ၏။

နောက်ဆုံး၌ သားငယ်၏စိတ်ထဲတွင် ထိုချွတ်ယွင်းချက် အတွက်ကြောင့် နောင်အဖို့၌ အကျိုးမယုတ်စေမည့်ပြင် ၎င်းအချက်ကို အသုံးပြုခြင်းအားဖြင့် အခြားသူတို့ထက် အကျိုးကျေးဇူး ခံစားဖွယ်ရာ အခွင့်အလမ်းများပင် ပေါ်ပေါက်လာလိမ့်မည့်အကြောင်းကို စွဲလမ်း ယုံကြည်စိမ့်သောငှာ ပုံပြင်ဝတ္ထုများ ဖန်တီးစီစဉ် ပြောပြခဲ့လေ၏။

သားငယ်သည် ဖခင်၏စကားကို ဆင်ခြေကန်ခြင်းမပြုဘဲ ပြော သမျှကို စွဲမြဲစွာယုံကြည်ထားလေရကား ဖခင်သည် များစွာ ဝမ်းမြောက် လျက် ရှိ၏။ သူငယ်ကို ကျောင်းသို့ပို့သောအခါ ကျောင်းဆရာများ သည် သူငယ်အား ကရုဏာသက်သည့်အတွက် အခြားကျောင်းသား များထက် ပိုမို၍ ဂရုစိုက်ကြလေရကား မိမိ၏ ချွတ်ယွင်းချက်အတွက် အကျိုးမယုတ်သည့်ပြင် အကျိုးပင် ရှိသေးသည်ဟု သူငယ်၏စိတ်၌ တိုး၍ ယုံကြည်ခြင်း ဖြစ်ရလေ၏။ ထိုအတောအတွင်း သူငယ်၏ ကြား တတ်သော အာရုံကြောသည် တိုး၍ အားကောင်းလာသည့် အဖြစ်ကို လည်း တွေ့ရှိရလေ၏။

သူငယ်၏ အစ်ကိုတစ်ယောက်သည် သတင်းစာများကို ဆိုင်

တည်ခင်းရောင်းချသောအလုပ်ဖြင့် စီးပွားရှာလျက်ရှိရာ ဘလ်ယားသည် ကိုယ်စွမ်းကိုယ်အားကိုးသော သူငယ်တစ်ယောက်ဖြစ်သည့်အလျောက် သတင်းစာများကို လှည့်လည် ရောင်းချနိုင်ပါရန် မိဘများအား ခွင့်တောင်းလေ၏။ သို့ရာတွင် မိခင်ဖြစ်သူသည် နားမပါသော သူငယ်တစ်ယောက် ဖြစ်သည့်အတွက် လမ်းပေါ်တွင် တိုက်မိ ခိုက်မိမည့် ဘေးအန္တရာယ်မျိုး ရှိတတ်သည်ကို စိုးရိမ်သဖြင့် ခွင့်မပြုဘဲ ထားခဲ့၏။

တစ်နေ့သ၌ ဘလ်ယားသည် မိဘများ မရှိခိုက်တွင် နေအိမ်မှ တိတ်တဆိတ်ထွက်သွား၍ အိမ်နီးချင်းတစ်ယောက်ထံမှ ပိုက်ဆံ သုံးပဲမျှ ချေးယူပြီးလျှင် သတင်းစာများ ဝယ်ယူ၍ ရောင်းချပြီးနောက် ရသောငွေဖြင့် အဖန်ဖန်အထပ်ထပ် ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် ဝယ်ယူရောင်းချလေရာ ညနေမိုးချုပ်သဖြင့် အိမ်သို့ ပြန်လာသောအခါ၌ အမြတ်ငွေ စုစုပေါင်းတစ်ကျပ် ငါးပဲမျှ ရရှိခဲ့လေ၏။ မိဘများသည် အိမ်သို့ ပြန်လာသောအခါ ငွေတစ်ကျပ် ငါးပဲကို ဆုပ်ကိုင်လျက် မောမောနှင့် အိပ်ပျော်နေသော သားငယ်ကို တွေ့ကြလေရကား မိခင်ဖြစ်သူသည် သားငယ်၏ လက်မှ ငွေတစ်ကျပ် ငါးပဲကိုဖြေယူ၍ ဝမ်းနည်းပန်းနည်းနှင့် ငိုကြွေးရှာလေ၏။

ဖခင်ဖြစ်သူမူကား ဝမ်းမနည်းသည့်ပြင် လက်ပန်းပေါက်ခတ်ချင်လောက်အောင် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်မိလေ၏။ အကြောင်းမူကား ဖခင်သည် မိမိသွန်သင်ခဲ့သည့်အတိုင်း သားငယ်၌ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်အားကိုးတတ်သော စိတ်ဓာတ်မျိုး ဖြစ်ပေါ်လျက်ရှိကြောင်း လက်တွေ့တွေ့ရှိရသောကြောင့်ပေတည်း။

မိခင်၏ မျက်စိ၌ကား နားမပါသော မိမိသားငယ်ကလေးသည် ငွေတစ်ကျပ် ငါးပဲရမှုအတွက် ရှုပ်ယှက်ခတ်နေသော လမ်းများပေါ်တွင် အသက်ကိုစွန့်စား၍ သွားလာခဲ့ရှာသည်ဟု မြင်မိ၏။ ဖခင်၏ မျက်စိ၌ကား ကိုယ်စွမ်းကို ကိုယ်အားကိုးသော မိမိ၏သားငယ်သည် မိမိ၏

သတ္တိဖြင့် ဘေးအန္တရာယ်များကို စွန့်စားသွားလာခဲ့ပြီးနောက် ထမြောက်
အောင်မြင်၍ ပြန်လာခဲ့သည်ဟု မြင်မိ၏။ ဖခင်ကမူကား ငါ၏သားငယ်
သည် လူညံ့တစ်ယောက်မဟုတ်ဟူ၍ အကဲဖြတ်လိုက်၏။ ထိုကဲ့သို့
အကဲဖြတ်သည့်အတိုင်းလည်း မှန်ကန်ကြောင်း တွေ့ရလေသည်။

ဘလ်ယားသည် ကျောင်းတွင် ပညာသင်ကြား၍ အလယ်
တန်း၊ အထက်တန်း စသည်တို့ကို အောင်မြင်ပြီးနောက် ကောလိပ်
ကျောင်းသို့ပင် ဆက်လက်သင်ကြားလေရာ ကျောင်းဆရာများက ၎င်း
အနီးသို့ ချဉ်းကပ်၍ ပြောပြသော စကားများမှတစ်ပါး၊ စုံလင်စွာ မကြား
ရရှာချေ။ ကျောင်းနှင့်ဆိုင်ရာ လူကြီးများက ဘလ်ယားကို သာမန်
ကျောင်းများတွင် မထားစေဘဲ နားထိုင်းနှင့် လူ(အ)များ ထားသော
ကျောင်းမျိုးသို့ ပို့စေရန် ပြောကြသော်လည်း ၎င်း၏ ဖခင်သည် မိမိ၏
သားငယ်ကို လူချင်းမတူသော ကျောင်းမျိုးသို့ မပို့ဟူ၍ သန့်ဋ္ဌာန်ချပြီးလျှင်
တတ်ချင်တတ်၊ မတတ်ချင်နေ၊ ခင်ဗျားတို့အပူ မဟုတ်ဟူသော သဘော
မျိုးနှင့် ကျောင်းရိုးရိုးသို့ ပို့အပ်မြဲတိုင်း ပို့အပ်ခဲ့လေ၏။ ဖခင်ဖြစ်သူသည်
ကျောင်းအုပ်ချုပ်ရေးဆိုင်ရာ လူကြီးများနှင့် အကြိမ်ကြိမ် စကားများရ
သော်လည်း လူကြီးများသည် ထိုသူ၏ စိတ်အားထက်သန်ခြင်းကို သိရှိ
ကြ၍ နောက်ဆုံးတွင် လက်လျှော့ကာ လက်ခံကြရလေ၏။

ကောလိပ်ကျောင်း၌ရှိစဉ် နားထိုင်းသော သူတို့အတွက်
လျှပ်စစ်ဓာတ်ဖြင့် အထူးတလည် စီမံပြုလုပ်ထားသော ကိရိယာ
တန်ဆာမျိုး ရောင်းချသော ဆိုင်တစ်ဆိုင်က ထိုကိရိယာမျိုးတစ်ခုကို
စမ်းသပ်အသုံးပြုရန် ပေးပို့လိုက်ရာ ဘလ်ယားသည် ၎င်းကိရိယာကို
စမ်းသပ် အသုံးပြုကြည့်သည်တွင် အံ့ဩဖွယ်ရာ ထူးခြားခြင်းရှိသော
အဖြစ်ကို တွေ့ရှိရလေ၏။ အကြောင်းမူကား ဘလ်ယားသည် ထို
ကိရိယာကို တပ်ဆင်၍ ဓာတ်ခလုတ်ကိုနှိပ်လိုက်သည်တွင် နားကောင်း

သောသူများ ကြားနိုင်ဘိသကဲ့သို့ ကြည်လင်ထင်ရှားစွာ သဲသဲကွဲကွဲ ကြားရသည်ကို တွေ့ရှိရသောကြောင့်ပေတည်း။ ထိုအခါ ဘလ်ယားမှ လူချင်းမတူမျှသောအဖြစ်မျိုးမှ လွတ်မြောက်ခဲ့လေပြီဟု သားအဖ နှစ်ယောက်တို့ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်လိုက်ကြပုံမှာ ပြောဖွယ်ရာ မရှိတော့ချေ။

ထိုနေ့မှစ၍ ဘလ်ယားသည် တယ်လီဖုန်း၊ ရေဒီယိုအသံ ထွက် ရုပ်ရှင်ကား စသည့် ယခင်က အသုံးမပြုနိုင်ခဲ့သော ပျော်ရွှင်မှု များကို မြန်ရေရှက်ရေ မနေမနား အသုံးပြုလျက် ရှိလေ၏။ သဘာဝ ဓမ္မသည် ထိုသူငယ်အား နားပင်း လူအ အဖြစ်နှင့် တစ်သက်လုံး နေစေ ရန် စီမံထားဟန်ရှိသော်လည်း ထိုကဲ့သို့ ယုတ်ညံ့သောအဖြစ်ကို လက်မခံ ဟူ၍ လူချင်းတူတူ သူချင်းမျှမျှ ဖြစ်ရအောင် ကြိုးစားခဲ့ရာ နောက်ဆုံးတွင် အောင်မြင်ထမြောက်ကြောင်း တွေ့ရလေသည်။

သို့ရာတွင် ဘလ်ယား၏ကိစ္စမှာ ဤမျှနှင့် မပြီးသေးချေ။ မိမိ၏ ချွတ်ယွင်းချက်ကို အကျိုးရှိအောင် အသုံးချဖို့ကိစ္စ ရှိသေး၏။

ဘလ်ယားသည် သူတစ်ပါးနည်းတူ နားကြားလာရသော အဖြစ်ကို ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်လှ၍ ထိုကိရိယာတန်ဆာ လုပ်ကိုင် ရောင်းချသော ကုမ္ပဏီသို့ မိမိ၏အဖြစ်အပျက်ကို အတိအလင်း ထုတ် ဖော်ရေးသားလိုက်လေရာ ၎င်းကုမ္ပဏီဆိုင်ရာ လူကြီးများသည် ဘလ်ယား၏ အားရပါးရ ရေးသားထားသောစာကို မြင်ရသည်နှင့် ဘလ်ယားအား မိမိတို့၏ အလုပ်ရုံသို့ ဖိတ်ကြားခေါ်ငင်လေ၏။

အလုပ်ရုံသို့ ရောက်သောအခါ အကြီးအမှူးဖြစ်သော အင်ဂျင် နီယာသည် ဘလ်ယားအား ရုတ်ခြည်းတစ်လျှောက် လှည့်လည်ပြသ လျက်ရှိစဉ် ဘလ်ယား၏စိတ်ထဲတွင် ရုတ်တရက် အကြံတစ်ခု ဖြစ်ပေါ် လာလေ၏။ ထိုအကြံသည်ကား ဘလ်ယား၏ ချွတ်ယွင်းချက်ကို

အကျိုးရှိအောင်အသုံးပြုဖို့ နည်းလမ်း၏ သဲလွန်စပေတည်း။ အကြောင်းကိုဆိုသော် ဘလ်ယားသည် ကမ္ဘာပေါ်၌ ရှိရှိသမျှသော ဆွံ့အ နားပင်းသူတို့အား မိမိ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို သိရှိအောင် ပြုလုပ်ပေးခြင်းအားဖြင့် ဒုက္ခိတအဖြစ်မှလွတ်အောင် ကူညီပေးရန် အကြံအစည်ပင် ဖြစ်ချေ၏။

သို့ဖြစ်ရကား ဘလ်ယားသည် ထိုကိရိယာမျိုး ပြုလုပ်ရောင်းချသော ကုမ္ပဏီ၏ ရောင်းချပုံ နည်းစနစ်ကို တစ်လတိုင်တိုင် သေချာစွာ စုံစမ်း၍ ကမ္ဘာပေါ်ရှိ နားပင်းသူ အပေါင်းတို့နှင့် ဘယ်ကဲ့သို့ ဆက်သွယ်ပေးရမည်အကြောင်းကို နည်းသစ်များ တီထွင်စိတ်ကူးလေ၏။ နောက်ဆုံး၌ ဘလ်ယားသည် မိမိစိတ်ကူး ကြံစည်ထားသော ရောင်းချနည်းအစီအစဉ်ကို စာရွက်ပေါ်တွင် သေချာစွာရေးသားဖော်ပြ၍ ကုမ္ပဏီလူကြီးများအား ပြသလေရာ လူကြီးများသည် ဘလ်ယား၏ အစီအစဉ်ကို အလွန်ကြိုက်နှစ်သက်ကြသည်နှင့် ၎င်းအား ချက်ချင်း ရာထူးပေး၍ ၎င်း၏အကြံအတိုင်း စတင်ဆောင်ရွက်ရန် အလုပ်ပေးကြလေ၏။

ဘလ်ယားသည် အလုပ်ဝင်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် နားပင်းလူအ များအတွက် ကျောင်းတစ်ကျောင်း တည်ဆောက်၍ ၎င်းတို့အား စကားပီ နားကြားဖြစ်အောင် သင်ကြားပေးသောအလုပ်ကို ဆောင်ရွက်လေ၏။ ယင်းသို့ ဆောင်ရွက်ရာ၌ ဘလ်ယားပြုလုပ်ပုံမှာ နားပင်းသော လူအ များကို လူချင်းတူတူ သူချင်းမျှမျှဖြစ်လိုသော စိတ်ဆန္ဒမျိုး ပြင်းစွာ ဖြစ်ပေါ်လာအောင် ရှေးဦးစွာ နှိုးဆွပေးလေ၏။ ၎င်းအလုပ်မှာ ဘလ်ယား၏ ဖခင်က ဘလ်ယားအား ရှေးဦးစွာ တီထွင်အသုံးပြုလာခဲ့သော နည်းစနစ်ဖြစ်လေရာ ဘလ်ယားသည် မိမိ၌ ထမြောက်အောင်မြင်ခြင်း ရှိခဲ့သည်ကို တွေ့မြင်ရ၍ ၎င်းနည်းအတိုင်း လိုက်နာ ဆောင်ရွက်ခြင်းအားဖြင့် မိမိ၏ ကျောင်းသား နားပင်းများသည်လည်း အထက်ပါကိရိယာကို အသုံးပြုခြင်းအားဖြင့် နောက်ဆုံးတွင် စကားပီ နားကြားအဖြစ်မျိုးသို့တိုင်

ရောက်လာကြလေသည်။

အထက်ပါ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို ဖတ်ရှုခြင်းအားဖြင့် ဖခင်ဖြစ်သူ ဌှိ ဆန္ဒပြင်းစွာ ဖြစ်ပေါ်ခြင်းသည် သားဖြစ်သူ၌ စကားပီ နားကြား အဖြစ်မျိုးသို့တိုင် ရောက်ရုံမျှမက တစ်သက်ပတ်လုံး အသက်မွေးဝမ်း ကျောင်းဖြစ်စေသည့် အလုပ်အကိုင်မျိုးကိုပင် ရစေနိုင်ကြောင်း တွေ့ရှိရ ပေရကား ဆန္ဒိဒ္ဓါပတ်၏ တန်ခိုးကြီးခြင်းကို အဘယ်သူသည် မယုံကြည် အားမကိုးနိုင်ဘဲ ရှိပါအံ့နည်း။

ပြင်းစွာသောဆန္ဒ ဖြစ်ပေါ်၍ ထိုဆန္ဒအတိုင်း ဖြစ်မြောက်လိမ့် မည်ဟု စိတ်ထဲ၌ ကောင်းကောင်းကြီး ယုံကြည်စိတ်ချနိုင်ပါလျှင် ၎င်း ဆန္ဒအတိုင်း ပြည့်စုံလိမ့်မည်ဟု မှတ်ယူလေလော့။

လောက၌ စိတ်သည် တန်ခိုးအကြီးဆုံးသော အရာဖြစ်သည် ဟု ဘုရားရှင် ဟောတော်မူခဲ့၏။ ထိုတန်ခိုးကြီးလှသော စိတ်၌ ပြင်းစွာ သောဆန္ဒ ဖြစ်ပေါ်နေခဲ့လျှင် ၎င်းဆန္ဒ ပြည့်စုံမှုအတွက် အဘယ်သူသည် နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးခြင်းငှာ တတ်နိုင်ပါအံ့နည်း။ ဆန္ဒပြင်းစွာ ဖြစ်ပေါ် လျက်ရှိသောသူသည် ထိုဆန္ဒအတိုင်း ပြည့်စုံမှု အတွက် မနားမနေ အကြံဉာဏ်ထုတ်နေရမည်ပြင် ကံအားလျော်စွာ အခွင့်အရေးများ ပေါ် လာသောအခါတွင်လည်း ၎င်းအခွင့်အရေးများကို မိမိ၏ဆန္ဒ ပြည့်စုံမှု အတွက် အံ့ဩဖွယ်ရာ အသုံးချတတ်သည်သာလျှင် ဖြစ်ချေ၏။

ယင်းသို့ဖြစ်လျှင် ဆန္ဒတည်းဟူသော စိတ်ဓာတ်၏ တန်ခိုး သတ္တိကို မည်သို့သောနည်းဖြင့် အသုံးချရပါမည်နည်းဟု မေးဖွယ်ရာ ရှိ၏။—၎င်းပုစ္ဆာ ပြဿနာကို ဤအခန်းနှင့် လာလတ္တံ့သော အခန်း များတွင် ဖြေဆိုလိမ့်ဦးမည် ဖြစ်ချေ၏။

လွန်ခဲ့သည့် စစ်ကြီးအတွင်း၌ စီးပွားပျက်ပြားခဲ့သူများ ခေတ် သစ်ကို အမှီပြု၍ စီးပွားရှာကြဦးမည်ဟု ကြံရွယ်ထားသူများမှစ၍ စီးပွား

ဟောင်းကို ပြန်ရသူများနှင့် စီးပွားသစ်ရှာကြံလိုသူများသည် ပြင်းစွာသော ဆန္ဒရှိခြင်း၏ တန်ခိုးအင်အား ကြီးမားခြင်းကို နှလုံးခိုက်အောင် မြဲမြံစွဲစွဲ ပိုက်လျက် ဇွဲကောင်းကောင်းနှင့် လုံ့လဥဿဟ ပြုကြရကုန်သတည်း။

အခန်း (၂) ယုံကြည်ခြင်း

(ကြီးပွားရေးအတွက် ဒုတိယခြေလှမ်း)

လျှပ်စစ်ဓာတ်သည် ဆွဲငင်တတ်သောအား၊ တွန်းလှန်တတ်သောအား ဟူ၍ အားနှစ်မျိုးရှိသကဲ့သို့ လူတို့၏စိတ်ဓာတ်မှာလည်း ဆွဲငင်တတ်သော အား၊ တွန်းလှန်တတ်သော အားဟူ၍ အားနှစ်မျိုးရှိ၏။ မေတ္တာဓာတ်၊ ယုံကြည်ခြင်းဓာတ်၊ လိင်ဓာတ်၊ မျှော်လင့်ခြင်းဓာတ်၊ ဆန္ဒဓာတ် စသည်တို့သည် ဆွဲငင်တတ်သောအားရှိသည့် စိတ်ဓာတ်များဖြစ်လေရာ ကြောက်ရွံ့ခြင်း၊ မုန်းတီးခြင်း၊ မနာလိုခြင်း စသည်တို့သည် တွန်းလှန်တတ်သောအားရှိသည့် စိတ်ဓာတ်မျိုး ဖြစ်လေသည်။ တွန်းလှန်တတ်သောစိတ်ဓာတ်နှင့် ဆွဲငင်တတ်သော စိတ်ဓာတ်တို့သည် သဘာဝအားဖြင့် ဆန့်ကျင်ဘက်သဘောရှိသော စိတ်ဓာတ်များ ဖြစ်ကြသောကြောင့် တစ်ခုသော စိတ်အတွင်းဝယ် တစ်ပြိုင်နက်တည်း တည်နေခြင်းငှာ မတတ်ကောင်းချေ။ (ဤစိတ်ဓာတ်အမျိုးမျိုးတို့အကြောင်းကို နောင်လာလတ္တံ့သော အခန်းတစ်ခန်းတွင် စုံလင်စွာ

ဖော်ပြရပေဦးမည်။)

ဆွဲငင်တတ်သောစိတ်ဓာတ် ခုနစ်မျိုးတို့အနက်တွင် ယုံကြည်ခြင်းဓာတ်၊ မေတ္တာဓာတ်နှင့် လိင်ဓာတ်တို့သည် ခွန်အားအကြီးမားဆုံးသောစိတ်ဓာတ် တစ်ဦးတစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ စိတ်ကူးဉာဏ်တွင် ၎င်းစိတ်ဓာတ်မျိုး ကိန်းအောင်းဖြည့်စွက်လိုက်သည့်အခါ မနှိုင်းယှဉ်သာအောင် ခွန်အားကြီးမား သန်စွမ်းလာရလေသည်။

မေတ္တာဓာတ်နှင့် ယုံကြည်ခြင်းဓာတ်တို့သည် မနောကို အမိပြု၍ ဖြစ်ရသော စိတ်ဓာတ်များဖြစ်လေရာ လိင်ဓာတ်မူကား ရုပ်တရားကို အစွဲပြု၍ ဖြစ်ပေါ်ရသော ဓာတ်မျိုးဖြစ်ချေ၏။ ထိုဓာတ်သုံးခုကို ပေါင်းစပ်လိုက်သောအခါတွင်မူကား လောက၌ မစွမ်းဆောင်နိုင်သော အရာဟူ၍ မရှိလောက်အောင် ခွန်အားကြီးမားလှပေ၏။

ယုံကြည်ခြင်းစိတ်ဓာတ် အားကောင်းအောင် ပြုလုပ်နည်း

ယုံကြည်ခြင်းတည်းဟူသော စိတ်ဓာတ်သည်ကား အလိုအလျောက် မဖြစ်ပေါ်ခဲ့လျှင် ဖြစ်ပေါ်အောင် ပြုလုပ်နိုင်သည့်ပြင် ဖြစ်ပေါ်ပြီး ရှိနေလျှင်လည်း အားကောင်းအောင် ပွားများပေးနိုင်ပေသော စိတ်ဓာတ်မျိုး ဖြစ်ချေ၏။ အားကောင်းအောင် ပြုလုပ်နည်းဆိုသည်မှာ ဘာဝိဂတာ-ဗဟုသီတာ ဟူသော စကားအရ အကြိမ်ကြိမ်အဖန်ဖန်၊ အထပ်ထပ် မနေမနား ပွားများပေးရသော နည်းပင် ဖြစ်လေသည်။

အကယ်၍ သုံးနှစ်ပြည့်သောနေ့တွင် ငွေ ၃၀,၀၀၀ ကျပ် ပြည့်အောင် ကြွယ်ဝချမ်းသာလာဖို့ ရည်မှန်းထားငြားအံ့။ ထိုနေ့၊ ထိုရက်တွင် ထိုငွေကိုရလိမ့်မည်ဟု အကြိမ်ကြိမ်အဖန်ဖန်၊ အထပ်ထပ် နှလုံးသွင်းခြင်းအားဖြင့် နေ့ရက်ရှည်ကြာလာသောအခါတွင် ဧကန်မုချ ရရှိလိမ့်မည်ဟူ၍ စိတ်ထဲတွင် ထင်မြင်ယုံကြည်လာခြင်း ဖြစ်ပေါ်လာပေလိမ့်မည်။

ဤသည်ကား အလွန်တရာ အရေးကြီးလှသော လေ့ကျင့်ခြင်းတစ်ရပ် ဖြစ်ချေ၏။ ကြိုးစား၍ လိုက်နာလေ။

အားနည်းသောစိတ်ကို အားကြီးသောစိတ်အဖြစ်သို့ ရောက်အောင် ပြုပြင်ပေးရန်မှာ အကြိမ်ကြိမ်အဖန်ဖန် ပွားများပေးရသော နည်းတစ်နည်းသာရှိကြောင်း သတိပြုလေ။

စိတ်သည် ယဉ်ပါးအောင် ပြုလုပ်ပေးခြင်းအားဖြင့် တဖြည်းဖြည်း ပြုပြင်ပြောင်းလဲပေးနိုင်သော အရာမျိုးဖြစ်၏။ ဥပမာဆိုသော် အိမ်နီးချင်း တံငါသည်တစ်ယောက်သည် ငါး၏ဦးခေါင်းကို ထုရိုက်နေကြောင်း တွေ့မြင်ရသည့်အခါ ပထမ၌ မုန်းတီးစက်ဆုပ်ခြင်း ဖြစ်၏။ တွေ့မြင်ရဖန်များသဖြင့် ယဉ်ပါးလာသည့်အခါ သည်းခံနိုင်သောစိတ် ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ထိုမျှမက ကာလရှည်စွာ တွေ့မြင်ရသဖြင့် အလွန် ယဉ်ပါးလာသည့်အခါ ကိုယ်တိုင်ဝင်၍ ထုရိုက်ပေးလိုသောစိတ်ပင် ဖြစ်ပေါ်လာတတ်၏။ ထို့ကြောင့်လည်း တံငါနားနီး တံငါ၊ မုဆိုးနားနီး မုဆိုးဟူသော စကားပုံပေါ်လာရခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ပထမ၌ သုံးနှစ်စေ့သောနေ့တွင် ငွေ ၃၀,၀၀၀ ကျပ် ကြွယ်ဝ လိမ့်မည်ဟု သာမန်အားဖြင့်သာ ယုံကြည်ပေးလိမ့်မည်။ ပွားများ ဖန်များသောအခါ တိုး၍တိုး၍ ယုံကြည်လာပြီးလျှင် နောက်ဆုံးတွင် (နှလုံးသို့ ခိုက်သည်တိုင်အောင်) ပြင်းပြင်းထန်ထန် စွဲစွဲမြဲမြဲ ယုံကြည်လာလိမ့်မည်။

ထို့ကြောင့် တစ်ခုသောစိတ်ကူးသည် နှလုံးသို့ ခိုက်သည့် တိုင်အောင် ပြင်းထန်လှ၍ ယုံကြည်ခြင်းတည်းဟူသော သဒ္ဒါတရားနှင့် ပေါင်းစပ်လိုက်သည့် အခါတွင်မူကား ဧကန်မုချ ဖြစ်မြောက်ရမည်ဟူသော တထစ်ချ ယုံကြည်ပေလော။

စိတ်ကူးတို့မည်သည် လောကဓာတ် စကားအရ ဦးနှောက်မှစ၍ ဖြစ်ပေါ်တတ်လေရာ အချို့သော စိတ်ကူးတို့သည် ဦးနှောက်

တွင် ဖြစ်ပေါ်၍ ဦးနှောက်၌သာ ပျောက်ကွယ်တတ်လေ၏။ အချို့
သောစိတ်ကူးတို့မူကား အလွန်လေးနက်လှသည်ဖြစ်၍ နှလုံးသို့တိုင်
အောင် ထိခိုက်တတ်လေ၏။ ဒုတိယစိတ်ကူးမျိုးသည် ယုံကြည်ခြင်း
သဒ္ဓါဓာတ်နှင့် ပေါင်းစပ်လိုက်သည့်အခါ သာ၍ ခွန်အားကြီးမားလာပေ
ရာ မေတ္တာဓာတ်၊ လိင်ဓာတ်တို့နှင့် ပေါင်းစပ်လိုက်ပါမူကား ကမ္ဘာကြီးကို
ပြုပြင်ပြောင်းလဲပေးနိုင်သော ခွန်အားအစွမ်း ရှိပေ၏။

ယုံကြည်ခြင်းဆိုသည်မှာ နှစ်ဖက်အသွားရှိသော ဓားကဲ့သို့
ကောင်းခြင်းအတွက် လည်းကောင်း၊ ဆိုးခြင်းအတွက် လည်းကောင်း
အကျိုးပေးနိုင်သော စိတ်ဓာတ်မျိုး ဖြစ်၏။ များစွာသောလူတို့သည်
ဤအကြောင်း၊ ထိုအကြောင်းမှစ၍ အကြောင်းအမျိုးမျိုးတို့ကြောင့် စီးပွား
ဥစ္စာ မဖြစ်နိုင်ဟူသော အယူဝါဒ၌ စွဲလမ်းယုံကြည်ခြင်း ရှိတတ်ကြလေ
ရာ ထိုသူတို့သည် မိမိတို့ကိုယ်ကို မိမိတို့ နှစ်သက်ကြသော သူတို့ပေ
တည်း။ အကြောင်းမူကား...ထိုသူတို့သည် မိမိတို့ကိုယ်ကို မကြီးပွားနိုင်
ဟူ၍ တထစ်ချ ယုံကြည်ဆုံးဖြတ်ထားသူများဖြစ်သောကြောင့်ပေတည်း။

တစ်စုံတစ်ခုသောအရာကို အလိုရှိသောဆန္ဒ ပြင်းစွာ ဖြစ်ပေါ်
၍ မိမိ၏စိတ်ကို လေ့ကျင့်နေသည့်အခါ လိုအပ်သောအရာသည် မိမိ
လက်ဝယ်သို့ ရောက်နေပြီးသကဲ့သို့၊ ယုံကြည်စိတ်ချထား၍ ရရှိပြီး သကဲ့
သို့ ပြုမူကျင့်ကြံလေလော။

စိတ်သည် အလွန်ဆန်းကြယ်သောအရာ ဖြစ်လေရာ မိမိ၏
စိတ်ကို မိမိ၏စိတ်က အမိန့်ပေး၍ ခိုင်းစေနိုင်၏။ ယုံယုံကြည်ကြည်
နှင့် စိတ်ချလက်ချ ပေးချလိုက် အမိန့်တစ်ခုကို စိတ်သည် တော်လှန်
ငြင်းဆန်ခြင်းငှာ မတတ်ကောင်းချေ။

ဤမျှလောက်အထိ ဖတ်ရှုမိသော သူတို့သည် မိမိတို့၏ စိတ်
ကို အမိန့်ပေး၍ စေခိုင်းရာ၌ ယုံကြည်ခြင်းစိတ်ဓာတ်နှင့် ပေါင်းစပ်ကာ

အမိန့်ပေးရန် နည်းလမ်းကို ကိုယ်တိုင် စမ်းသပ် လေ့ကျင့်နိုင်လောက် ပေပြီ။ ဤကဲ့သို့ မှန်ကန်စွာ အလေ့အကျင့်ပြုသည့်အခါ နေရာတကျ ဖြစ်လာသော အခြေသို့ ဆိုက်ရောက်ရမည်ဖြစ်ရာ အညွှန်းများကို ဖတ်ရှု နားလည်ရုံမျှနှင့် နေရာကျနိုင်မည်မဟုတ်ကြောင်းကိုလည်း သတိပြုပါ လေ။

ယုံကြည်ခြင်းတည်းဟူသော သဒ္ဓါစိတ်ဓာတ်သည် လေ့ကျင့် ခြင်းအားဖြင့် ဖြစ်ပေါ်အောင် သို့မဟုတ် ခွန်အားသန်စွမ်းအောင် ပြုပြင် ပေးနိုင်သော အရာမျိုးဖြစ်လေရာ ထိုလေ့ကျင့်ခန်းသို့မရောက်မီ ယုံကြည် ခြင်းတည်းဟူသော သဒ္ဓါစိတ်ဓာတ်၏ အနက်သဘောကို ဖော်ပြပေဦး အံ့။

ပထမ ရှေးဦးစွာ မိမိအစွမ်းကို ယုံကြည်၍ သဘာဝဓမ္မ၏ တန်ခိုးသတ္တိ ကြီးမားခြင်းကိုလည်း ယုံကြည်လေလော့။

ယုံကြည်ခြင်းတည်းဟူသော သဒ္ဓါစိတ်ဓာတ်သည် သဘာဝ ဓမ္မ၏ အသက်သွေးကြောဖြစ်၍ သတ္တဝါတို့၏စိတ်ကူးကို လှုပ်ရှား နိုးကြားခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်စေနိုင်၏။

ထိုသဒ္ဓါစိတ်ဓာတ်ကို အမှီပြု၍ စိတ်ကူးတို့သည် အညောင့်၊ အညွန့်၊ အတက်များ ဝေဝေဆာဆာ ပေါက်လာနိုင်ကြကုန်၏။

ယုံကြည်ခြင်းတည်းဟူသော သဒ္ဓါစိတ်ဓာတ်သည် စီးပွား ဥစ္စာ ပေါများကြွယ်ဝခြင်း၏ လမ်းစကြီးဖြစ်၏။

ယုံကြည်ခြင်းတည်းဟူသော သဒ္ဓါစိတ်ဓာတ်သည် ခေတ် ကာလ လောကဓာတ်ပညာဖြင့် ပိုင်းခြားဝေဖန်ခြင်းငှာ မတတ်ကောင်း သော အရာတို့ကို စွမ်းဆောင်နိုင်၏။ ယုံကြည်ခြင်းတည်းဟူသော သဒ္ဓါ စိတ်ဓာတ်သည် ဆုံးရှုံးခြင်းကို ကုသရန်အတွက် အကောင်းဆုံးသော ဆေးနည်းဖြစ်၏။

ယုံကြည်ခြင်းတည်းဟူသော သဒ္ဓါစိတ်ဓာတ်သည် ဆန္ဒဓာတ်နှင့် ပေါင်းစပ်သည့်အခါ သဘာဝဓမ္မ၏ လျှို့ဝှက်နက်နဲသော ဆေးနည်းများကို သိစွမ်းနိုင်၏။

အထက်ဖော်ပြပါ ထွက်ဆိုချက်များသည် တစ်ခုစီ၊ တစ်ခုစီ မှန်ကန်ကြောင်းကို သက်သေသာဓက တစ်ခုစီဖြင့် ထင်ရှားအောင် ဖော်ပြနိုင်ပေသည်။

ယုံကြည်ခြင်း ဆိုသည်မှာ စင်စစ်အားဖြင့် မိမိ၏စိတ်ဓာတ်ကို မိမိစေခိုင်းနိုင်ခြင်းပင် ဖြစ်သောကြောင့် အဖန်တလဲလဲ ပွားများခြင်းအားဖြင့် ထိုစိတ်ဓာတ်ကို မွေးမြူခြင်းအပေါ်တွင် တည်လျက် ရှိ၏။

ဤနေရာ၌ မိမိ၏စိတ်ဓာတ်ကို မိမိအလိုရှိသည့်အတိုင်း အဖန်တလဲလဲ ပွားများခြင်းအားဖြင့် လိုအပ်သော စိတ်ဓာတ်မျိုး ဖြစ်ပေါ်နိုင်ခြင်းအကြောင်းကို ဖော်ပြရပေဦးအံ့။

မှန်သောအရာကိုဖြစ်စေ၊ မှားသောအရာကိုဖြစ်စေ အဖန်တလဲလဲ ပွားများသည့်အခါ စိတ်ထဲတွင် အဟုတ်တကယ် မှတ်ထင်လာရကြောင်းကို ဆိုင်ကော်လော်ဂျီပညာက ဖွင့်ဆိုထား၏။ ဗုဒ္ဓဘာသာတရားတော်တွင်လည်း အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တတည်းဟူသော လက္ခဏာ ရေးသုံးပါးကို ကိန်းသေအမှန်ပြု၍ ပွားများခြင်းအားဖြင့် နောက်ဆုံးတွင် လက္ခဏာပေါက်သော အရိယာတစ်ယောက်ဖြစ်လာနိုင်ကြောင်း အတိအလင်း ဖော်ပြထား၏။

မည်သူမဆို မိမိ၏စိတ်ထဲ၌ အထွတ်အထိပ်ထားသော စိတ်ကူးသည် ထိုသူအား ဆွဲဆောင်လျက်ရှိ၏။ တစ်ခုသော စိတ်ကူးသို့မဟုတ် အကြံအစည်ကို စိတ်ထဲတွင် လက်ခံထား၍ ၎င်းစိတ်ကူးကို နှလုံးသို့ ခိုက်သည့်တိုင်အောင် သိမ်းပိုက်ထားပါမူကား အကြင်သူ၏ ပြုလုပ်ပြောဆို ကြံစည်မှုဟူသမျှတို့သည် မူလစိတ်ကူး၏ လမ်းကြောင်း

အတိုင်းသာ စွတ်၍လိုက်ရမည် ဖြစ်ချေ၏။

မည်သည့် စိတ်ကူးမျိုးဖြစ်စေ နှလုံးသို့ ခိုက်သည်တိုင်အောင် ပြင်းထန် စွဲမြဲခြင်းရှိသည့်အခါ (အာရမဏပစ္စသတ္တိ အာသေဝန ပစ္စယ သတ္တိတို့၏ အစွမ်းဖြင့်) လောကကို လွှမ်းမိုးနိုင်သည်အထိ ကျော်လွန်နိုင် သည်အထိ တန်ခိုးသတ္တိ ကြီးမားကြောင်းကို ယုံကြည်လေ။

တစ်စုံတစ်ခုသောစိတ်ကူးအကြံအစည်ကို စိတ်ထဲတွင် လက်ခံ ထားသည့်အခါ ထိုအကြောင်းကို အထပ်ထပ် နှလုံးသွင်းခြင်းသည် မျိုးစေ့ကို ရေလောင်းပေးခြင်းနှင့်လည်းကောင်း၊ မြေဩဇာ ထည့်သွင်း ပေးခြင်းနှင့် လည်းကောင်း တူလှပေ၏။ ထို့ကြောင့် မိမိ၏ ရည်ရွယ်ချက် ကို စာဖြင့် ထင်ရှားစွာရေးသား၍ နံနက်ရော ညပါ ကိုယ်တိုင် ကြားနိုင် လောက်အောင် ရွတ်ဖတ်စေဖို့ ညွှန်ပြရခြင်း ဖြစ်လေသည်။

မိမိ၏ ရည်ရွယ်ချက်တစ်ခုကို ထမြောက်အောင် ဆောင်ရွက် နေသည့် အတောအတွင်း ပတ်ဝန်းကျင်၌ ဆန့်ကျင်ဘက် စိတ်ဓာတ် တို့ကို ရှောင်ကွင်း၍ မိမိ စိတ်တိုင်းကျ နေထိုင်နိုင်အောင် စီမံထားပါလေ။ မိမိကိုယ်ကိုယ်မိမိ စစ်ဆေးလိုက်သည့်အခါ အကြီးဆုံးသော ပြစ်ချက်ကြီး တစ်ခု တွေ့ရှိတတ်သည်ကား မိမိကိုယ်ကိုမိမိ မယုံကြည်တတ်ခြင်းပင် ဖြစ်ချေ၏။ ဤချွတ်ယွင်းချက်ကို ပပျောက်အောင် ပြုလုပ်ပေးရန်နှင့် “ရဲဆေး” တင်ပေးရန် နည်းလမ်းမှာ မိမိစိတ်ကို မိမိ ထပ်ကာတလဲလဲ အားပေးခြင်းအားဖြင့် အောက်ပါအတိုင်း လေ့ကျင့်ပေးရန်လို၏။

ကိုယ့်အစွမ်းကို ကိုယ်ယုံကြည်အောင် လေ့ကျင့်နည်း

- (၁) ငါ မှန်းထားသော ရည်ရွယ်ချက်အတိုင်း ပြည့်စုံအောင် ဆောင် ရွက်နိုင်သော အစွမ်းသတ္တိသည် ငါ၌ အမှန်ရှိသည်။ ထို့ကြောင့် ၎င်းရည်ရွယ်ချက်အတိုင်း ပြည့်စုံအောင် မနေမနား ကြိုးစား၍

ခွဲကောင်းကောင်းနှင့် ငါ ဆောင်ရွက်ရမည်။ မပြည့်စုံမချင်း ဆောင်ရွက်ရန် ငါ ယခု သစ္စာပြုမည်။

(၂) ငါ၏ ရည်ရွယ်ချက်ကြောင့် ငါ၏ အစွမ်းသတ္တိများ ထွက်ပေါ်လာ၍ ရည်ရွယ်ချက်အတိုင်း ပြည့်စုံလိမ့်မည်ဟု ငါ သိသည်။ ထို့ကြောင့် ရည်ရွယ်ချက်အတိုင်း ပြည့်စုံသော တစ်နေ့တွင် ဘယ်လိုလူတစ်ယောက်ဖြစ်လာလိမ့်မည်ဟု စိတ်ထဲ၌ ထင်ထင်ရှားရှား ထင်မြင်ရအောင် နေ့တိုင်း နာရီတစ်ဝက်ကျ ငါ စိတ်ကူး၍ကြည့်မည်။

(၃) ငါ၏ ဆန္ဒ အစွမ်းကြောင့် ငါ၏ ရည်ရွယ်ချက် ပြည့်စုံစေဖို့ နည်းလမ်းတစ်ခုခု ပေါ်ပေါက်လာရမည်ဟု ငါ သိသည်။ ထို့ကြောင့် ငါ့သတ္တိကို ငါတိုး၍ ယုံကြည်အားကိုးလာအောင် နေ့တိုင်း ၁၀ မိနစ် လေ့ကျင့်ပေးမည်။

(၄) ငါ၏ ရည်ရွယ်ချက်ကို သေချာစွာ ရေးသားဖော်ပြထားပြီးပြီ။ ထိုရည်ရွယ်ချက်အတိုင်း ပြည့်စုံလိမ့်မည်ဟု စိတ်ချ ယုံကြည်ခြင်း မရှိသေးသမျှ ကာလပတ်လုံး ဆက်လက်၍ ငါ ကြိုးစားမည်။

(၅) မှန်ကန်ခြင်းနှင့် တည့်မတ်ခြင်းတို့အပေါ်၌ အခြေခံ မပြုခဲ့လျှင် မည်သည့်စည်းစိမ်မျိုး၊ မည်သည့်အခြေအနေမျိုးမှ မတည်တံ့နိုင်ကြောင်း ငါကောင်းကောင်းသိသည်။ ထို့ကြောင့် ပတ်သက်သူအားလုံး အကျိုးမများစေသော အမှုကိစ္စမျိုးကို ငါ မဆောင်ရွက်၊ ငါက သူတစ်ပါးအကျိုးကို လိုလိုချင်ချင် သယ်ပိုးဆောင်ရွက်ပေးခြင်းအားဖြင့် ငါ့အကျိုးကို သူတစ်ပါးတို့ သယ်ပိုးဆောင်ရွက်ပေးစေမည်။ သူတစ်ပါးအပေါ်၌ ဖြူစင်သန့်ရှင်းသော စိတ်မျိုးမထားလျှင် ငါ့ အကြံအစည်

အထမမြောက်နိုင်ကြောင်း ငါ သိသောကြောင့် သူတစ်ပါးကို မုန်းတီးခြင်း၊ မနာလိုဝန်တိုခြင်း၊ ငြူစူခြင်း၊ တစ်ကိုယ်ကောင်းကြံခြင်း စသော စိတ်ညစ်များကို ပယ်ထုတ်၍ မေတ္တာစိတ်ကိုသာ ပွားများပေးမည်။ ငါ့ကိုယ်ကိုဖြစ်စေ၊ သူတစ်ပါးကိုဖြစ်စေ ယုံကြည်စိတ်ချသော စိတ်မျိုးထားခြင်းအားဖြင့် သူတစ်ပါးတို့က ငါ့ကို ယုံကြည်စိတ်ချအောင် ပြုလုပ်မည်။

အထက်ပါနည်းစနစ်ကို ရေးကူး၍ အောက်၌ လက်မှတ်ထိုးပြီးလျှင် အာဂုံဆောင်ထား၍ တစ်နေ့လျှင် တစ်ကြိမ်ကျ အသံထုတ်၍ ရွတ်ဆိုရမည်။ ယင်းသို့ ရွတ်ဆိုစဉ်အခါ ဖော်ပြရာပါ အခြင်းအရာများသည် ငါ၏စိတ်ကူးဉာဏ်နှင့် အပြုအမူတို့ကို ပြုပြင်ပြောင်းလဲခြင်းဖြစ်၍ ငါသည် ကိုယ့်အစွမ်းကို ကိုယ်ယုံကြည်ပြီး ထမြောက်အောင်မြင်သော လူတစ်ယောက်ဖြစ်လာတော့မည်ဟု စိတ်ထဲ၌ ကောင်းကောင်းကြီးယုံကြည်ရမည်။

အဖန်တလဲလဲ နှလုံးသွင်းခြင်းသည် မည်သည့်အတွက်ကြောင့် အကျိုးဖွံ့ဖြိုးစေသည်ဟု အနောက်တိုင်း လောကဓာတ်နှင့် ဆိုင်ကော်လော်ဂျီဆရာကြီးတို့ ဖော်ပြခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ကြသော်လည်း မြတ်စွာဘုရားမူကား အာသေဝနပစ္စယသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုခြင်းဖြစ်သည်ဟု ပဋ္ဌာန်းပါဠိတော်တွင် ဟောတော်မူလေသည်။

ကြောက်တတ်သောစိတ်ကို လက်သင့်ခံ၍ မွေးမြူထားခဲ့လျှင် တိုး၍တိုး၍ ကြောက်လာတတ်သည့်နည်းတူ ရဲရင့်သောစိတ်ကို လက်သင့်ခံ၍ မွေးမြူထားလျှင်လည်း တိုး၍တိုး၍ ရဲရင့်လာရမိ ဖြစ်လေသည်။ ထိုကြောင့် တက်စရှိလျှင်ဟူသော စကားဖြစ်ပေါ်လာရခြင်း ဖြစ်၏။ စိတ်ထဲ၌ တကယ်ထင်မှတ်လျှင် တကယ်ဖြစ်တတ်သည့် အကြောင်းကို ဥပမာတစ်ခု ဆောင်ဦးအံ့။ ဘဏ်တိုက်အရာရှိကြီးတစ်ဦးသည်

လူကြီးများ၏ သဘောတူညီချက် မရရှိဘဲ ဘဏ်တိုက်မှ ငွေများကို တိတ်တဆိတ်ထုတ်ယူပြီး ကစားလောင်းစား ပြုလုပ်ရာ ဆုံးရှုံးခဲ့၏။ ငွေစာရင်း စစ်ဆေးမည့်နေ့တွင် ထိုသူသည် ထွက်ပြေး တိမ်းရှောင်နေခဲ့၍ တစ်ခုသောဟိုတယ်တွင် အခန်းတစ်ခန်းငှားပြီးလျှင် ပုန်းအောင်းနေခဲ့၏။ လိုက်လံရှာဖွေကြသောလူများသည် ထိုသူကို ဟိုတယ်ခန်းထဲတွင် တွေ့ကြသောအခါ ထိုသူ၏နှုတ်မှ ရှက်လှချေရဲ့ဗျ။ ရှက်လွန်းလို့ ကျုပ်ဆေးချေရဲ့ဗျဟု တတွတ်တွတ်ရေရွတ် ညည်းတွားနေသည်ကို တွေ့ကြရ၏။ ထိုသူသည် ၃ ရက်အတွင်း သေဆုံးရှာလေရာ ဆရာဝန်များက စိတ်ဖြင့် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်သတ်၍ သေသည်ဟု ထွက်ဆိုကြဖူးလေသည်။

စင်စစ်သော်ကား ထိုသူသည် ရှက်ရုံနှင့် သေနိုင်သည်မဟုတ်၊ ရှက်သည့်အတွက်ကြောင့် သေရတော့မည်ဟု စိတ်က ပြဋ္ဌာန်းယုံကြည်ထားသည့်အတွက် သေရခြင်း ဖြစ်လေသည်။

စိတ်သည် အလွန်တန်ခိုးကြီး၏။ ထင်မြင်သည့်အတိုင်း ဖြစ်နိုင်သော အစွမ်းသတ္တိလည်း ရှိ၏။ တန်ခိုးရှိသော စိတ်ရှိသည့် ပုဂ္ဂိုလ်က မြေကြီးကို ရေဖြစ်စေဟု နှလုံးသွင်းလိုက်လျှင် တကယ်ပင် ရေဖြစ်နိုင်၏။ ရှင်မောဂ္ဂလာန်ထေရ်သည် တန်ခိုးကြီးသည်ဆိုရာ၌ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် တန်ခိုးကြီးသည်မဟုတ်၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ လေ့ကျင့်ထားသော စိတ်သည်သာ လျှင် တန်ခိုးကြီးခြင်း ဖြစ်၏။

စိတ်၏ တန်ခိုးသတ္တိကို ယုံကြည်လေ။ စိတ်၏ တန်ခိုးသတ္တိကို တိုးတက်အောင် ပြုလုပ်နည်းမှာ အဖန်တလဲလဲ ပွားများခြင်းသာ ဖြစ်ကြောင်း သတိပြုလေ။

တက်ကြွသောစိတ်ကို မွေးမြူလျှင် ကြာလေ တက်လေဖြစ်ရမည့်နည်းတူ။ နိမ့်ကျလျှောဆင်းသောစိတ်ကို မွေးမြူထားလျှင်လည်း

ကြာလေ လျှောဆင်းလေဖြစ်ရမည် မုချဖြစ်၏။

ဤစကားသည် နှစ်နှင့် နှစ်ပေါင်းလျှင် လေးဖြစ်သည် ဟူသော စကားကဲ့သို့ပင် မှန်ကန်လှ၏။

ဤအကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ အနောက်တိုင်း လင်္ကာဆရာ ကြီးတစ်ယောက် ရေးသားထားပုံမှာ အချက်ကျလှသဖြင့် ဖော်ပြလိုက် ရ၏။

ကမ္ဘာလောကကြီး၌ အောင်ပန်းကို ဆွတ်လှမ်းနိုင်သူတို့မှာ အမြန်အဆန်ဆုံး လူများချည်းလည်းမဟုတ်၊ ကာယဗလ၊ ဉာဏဗလ အကြီးဆုံး လူများချည်းလည်း မဟုတ်၊ မိမိကိုယ်ကို ဆွတ်လှမ်း နိုင်သော အစွမ်းသတ္တိရှိသည်ဟု ယုံကြည်စိတ်ချထားသူတို့လည်း ဆွတ်လှမ်း နိုင်ကြ၏။

သင်၏စိတ်ဓာတ်အတွင်း၌ ထမြောက်အောင်မြင်ခြင်း၏ မျိုးစေ့ကလေးသည် ကိန်းအောင်းလျက်ရှိ၏။ ၎င်းကို နှိုးဆွ၍ ပြုစု ပျိုးထောင်ပေးခြင်းအားဖြင့် ထမြောက်အောင်မြင်ခြင်းသို့ရောက်အောင် တိုက်တွန်းပေးလေလော့။

စောင်းကောက်အတွင်း၌ တေးသံအမျိုး ရှိသော်လည်း ကျင် လည်စွာ တီးခတ်မှသာလျှင် သာယာသောအသံ ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်၏။ ထို့အတူ သင်၏စိတ်သည် စောင်းကောက်နှင့်တူလှ၍ သာယာသော တေးသံ ထွက်ပေါ်လာလေအောင် လေ့ကျင့်၍ တီးခတ်လေလော့။

ယုံကြည်ခြင်းနှင့် အလားတူ တန်ခိုးအင်အား ကြီးမားသော စိတ်ဓာတ်တစ်ခုသည်ကား လိင်နှင့် ပတ်သက်သော စုံမက်ချစ်ခင်ခြင်း စိတ်ဓာတ်ပင်ဖြစ်၏။ ဤနေရာ၌ ချစ်ခင်ခြင်းတည်းဟူသော မေတ္တာ စိတ်ဓာတ်သည် သုံးမျိုးရှိကြောင်းကို ပိုင်းခြားဝေဖန်၍ ပြရပေဦးအံ့။

သဗ္ဗေသတ္တာဟူသော မေတ္တာပို့ခြင်း၌ သတ္တဝါဟူသမျှအပေါ်

တွင် ထားအပ်သော မေတ္တာစိတ်မျိုးကို ဗြဟ္မစိုရ်မေတ္တာဟူ၍ ခေါ်ဆို ထိုက်၏။ ရာဂအရင်းခံ၍ ယောက်ျားနှင့် မိန်းမတို့ ထားရှိတတ်သော မေတ္တာမျိုးကို ချစ်ခင်စုံမက်ခြင်းဟူ၍ ခေါ်ဆိုထိုက်၏။ ယောက်ျားသည် မိန်းမအား လည်းကောင်း၊ မိန်းမသည် ယောက်ျားအား လည်းကောင်း ရာဂ၏ အစွမ်းဖြင့်ရလိုသော စိတ်မျိုးသက်သက်ကို လိင်စိတ်ဟူ၍ ခေါ် ထိုက်၏။

အချို့သော ယောက်ျား၊ မိန်းမတို့သည် အကြင်လင်မယား အဖြစ်နှင့် အတူတကွ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံနေထိုင်ကြငြားသော်လည်း စင်စစ်အားဖြင့် ချစ်ခင်စုံမက်သော မေတ္တာစိတ်မျိုး အလွန်နည်းပါးလှ၍ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ရလိုမှုတည်းဟူသော ရာဂစိတ်၊ သို့မဟုတ် လိင်စိတ်သည်သာလျှင် ခွန်အားကြီးမားလျက်ရှိ၏။ ပထမ၌ တစ်ယောက် ကိုတစ်ယောက် ချစ်ခင်စုံမက်ပါသည်ဆိုသော်လည်း ရပြီးသဖြင့် ရာဂစိတ် ၏ ကျေနပ်ခြင်းရှိသည့်အခါ ချစ်ခင်စုံမက်ခြင်း လျော့ပေါ့သွားသည်ကို တွေ့ရတတ်ပေသည်။ အမှန်ကိုဆိုရသော် အကယ်စင်စစ် စုံမက်ချစ်ခင် သော လင်စုံ၊ မယားစုံတို့၏ ရာခိုင်နှုန်းသည် အလွန်နည်းပါးလှပေရာ များစွာသော လင်မယားတို့မှာ လိင်စိတ်အားဖြင့်သာလျှင် တစ်ယောက် နှင့်တစ်ယောက် နှောင်ဖွဲ့ထားခြင်း ဖြစ်ချေ၏။ အကယ်စင်စစ် စုံမက် ချစ်ခင်သော လင်မယားတို့မူကား ရပြီးသော်လည်း ကြာလေစုံမက် ချစ်ခင်လေရှိကြရ၍ ကွာရှင်းခြင်းလည်း မရှိနိုင်ချေ။ ဤအချက်သည် အလွန်တရာသိမ်မွေ့ရကား စဉ်းစားကြည့်သော သူတို့သာလျှင် သိနိုင် ကြပေလိမ့်မည်။

အထက်ပါ မေတ္တာစိတ် အမျိုးမျိုးတို့တွင် ယောက်ျားနှင့် မိန်းမ ချစ်ကြိုက်စုံမက်ခြင်းတည်းဟူသော မေတ္တာစိတ်ဓာတ်မျိုးသည် လောကီ ကြီးပွားမှုအရေးတွင် အလွန်တရာ ခွန်အားကြီးမားလှသော စိတ်ဓာတ်မျိုး

ဖြစ်ချေ၏။ လောကီဘက်ဆိုင်ရာ ကြီးပွားမှုကိစ္စတွင် အထွတ်အထိပ် သို့ရောက်အောင်တက်နိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတို့၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိများကို ဖတ်ရှု သည့်အခါ အဆိုပါ ချစ်ကြိုက်စုံမက်ခြင်းတည်းဟူသော မေတ္တာစိတ် ဓာတ်၏ လှုံ့ဆော်မှုကြောင့် ထိပ်သီးသို့ ရောက်သွားနိုင်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိရပေသည်။ ချစ်ကြိုက်စုံမက်ခြင်းတည်းဟူသော မေတ္တာစိတ်ဓာတ် ဆိုသည်မှာ ဆွဲငင်ခြင်းတည်းဟူသော ခွန်အားမျိုး အများကြီးရှိတတ် သည့် စိတ်ဓာတ်မျိုး ဖြစ်ပေရကား လောက၌ ရှိသမျှသော အရာတို့ကို မိမိထံသို့ရောက်အောင် ဆွဲငင်ခေါ်ယူနိုင်စွမ်း သတ္တိရှိ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုသူများတို့ ကြံစည် ဆောင်ရွက်လျှင် ထမြောက်အောင်မြင်ရသည်သာ များလေသည်။ အမေရိကန်သမ္မတဟောင်း ခေါင်းဆောင်တစ်ဦးဖြစ်သော အာဗျဟင်းလင်းကွန်းသည် လည်းကောင်း၊ နပိုလီယန်စစ်ဗိုလ်ကြီးသည် လည်းကောင်း၊ နယ်လ်ဆင်စစ်ဗိုလ်ကြီးသည် လည်းကောင်း၊ စာရေး ဆရာကြီး ချာလ်ဒစ်ကင်းသည်လည်းကောင်း၊ များစွာသော ကမ္ဘာကျော် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတို့သည် လည်းကောင်း စုံမက်ချစ်ခင်ခြင်းတည်းဟူသော စိတ်ဓာတ်ကို အခြေခံပြု၍ ထွန်းကားကြီးပွားသွားကြကြောင်း တွေ့ရပေ ၏။

သို့သော် ဆွဲငင်တတ်သော သဘောရှိသည့် ယုံကြည်ခြင်း တည်းဟူသော စိတ်ဓာတ်အကြောင်းကို ဆက်လက်ဖော်ပြရပေဦးအံ့။

ယခုခေတ်၌ ယုံကြည်ခြင်း၏ တန်ခိုးသတ္တိကို အထင်အရှား ဆုံး ဖော်ပြလျက်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား မဟတ္တမဂန္ဓိပင် ဖြစ်၏။ ယခုခေတ်ကာလတွင် လူဦးရေ အများဆုံးအပေါ်၌ တန်ခိုးဩဇာ လွှမ်းမိုး လျက်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား မဟတ္တမဂန္ဓိပင်ဖြစ်၏။ အချို့သော သူတို့မှာ ရာထူးအတွက်ကြောင့်ဖြစ်စေ၊ ဓနဥစ္စာအတွက်ကြောင့်ဖြစ်စေ၊ မျိုးရိုးဇာတိကြောင့်ဖြစ်စေ လူဦးရေ အတော်အတန် မျှလောက်အပေါ်

တွင် သြဇာလွှမ်းမိုးနိုင်ကြ၏။ မစ္စတာဂန္ဓီမူကာ: ယုံကြည်ခြင်းတည်း ဟူသော သဒ္ဒါစိတ်သက်သက်ဖြင့် လူဦးရေ ကုဋေ ၂၀ ကျော်တို့အပေါ်၌ သြဇာလွှမ်းမိုးလျက်ရှိခြင်းမှာ ကမ္ဘာ၏ ရာဇဝင်တွင် အံ့မခန်း အဖြစ် အပျက်တစ်ခုပေတည်း။ မစ္စတာဂန္ဓီသည် ဓနဥစ္စာအစွမ်းဖြင့်လည်း ကောင်း၊ ရာထူးဂုဏ်ထူးအစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ လေယာဉ်ပျံ မရှင်းဂန်း အမြောက်တပ်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း မတတ်နိုင်သော အရာတို့ ကို ယုံကြည်ခြင်းတည်း ဟူသော သဒ္ဒါစိတ်ဓာတ်အစွမ်းဖြင့် စွမ်းဆောင် လျက်ရှိ၏။ လူဦးရေ ကုဋေ ၂၀ ကျော်တို့ကို တစ်ကိုယ်တည်း၊ တစ်စိတ် တည်းကဲ့သို့ ပေါင်းစည်းထားနိုင်သော တန်ခိုးသတ္တိမှာ ယုံကြည်ခြင်း သဒ္ဒါတရား၏ အံ့ဩဖွယ်သော အစွမ်းပေတည်း။

ကမ္ဘာသူ၊ ကမ္ဘာသားတို့သည် ယုံကြည်ခြင်း၏တန်ဖိုးကို နားလည်လာကြသောအခါ အလုပ်ရှင်နှင့် အလုပ်သမား၊ ဓနရှင်နှင့် ဆင်းရဲသားတို့သည် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ယုံကြည်အားထား လျက် အတူအကွ တွဲဖက်လုပ်ကိုင်တတ်ကြမည်ဖြစ်၍ လခတိုး၍ ရမှု အတွက် သပိတ်မှောက်ခြင်း စသောကိစ္စမျိုးတို့ ပပျောက်၍ တစ်ကမ္ဘာလုံး တွင် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်လျက်ရှိသည့် ဓနသမားနှင့် လခစား အလုပ် သမားတို့၏ ထာဝရစစ်ပွဲကြီးသည် ပြီးဆုံးခြင်းသို့ ရောက်နိုင်ပေလိမ့် သတည်း။

အခန်း (၃) အဖန်တလဲလဲ ပွားများရခြင်း

တစ်ခုသော စိတ်ကူးအကြံအစည် ဖြစ်ပေါ်လာသည့်အခါ ကောင်းသော အကြံအစည်ဖြစ်စေ၊ မကောင်းသော အကြံအစည်ဖြစ်စေ ထိုစိတ်ကူးအကြံအစည်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ရန် အခွင့်မသာသဖြင့် သတိ မေ့လျော့ ပျောက်ပျက်သွားသည်ဟု မှတ်ထင်ရသော်လည်း ထိုအကြံ အစည်သည် စိတ်ထဲတွင် လှိုင်းဂယက် ရိုက်ထားခဲ့ဖူးသကဲ့သို့ ကျန်နေရစ် သည်သာဖြစ်၍ ဘယ်အခါမှ လုံးလုံးကွယ်ပျောက်သွားသည် မဟုတ်ချေ။ ဥပမာ... မောင်ဖြူသည် မောင်မဲကို သတ်လိုသောအကြံအစည် ဖြစ်ခဲ့ဖူး၍ အခွင့်မသာသဖြင့် မသတ်လိုက်ဖြစ်သော်လည်း မောင်ဖြူသည် မောင်မဲကို သတ်လိုသောသဘော ပပျောက်သွားစေကာမူ ယခင်က သတ်ချင်ခဲ့ဖူး သော အကြံအစည်သည် မောင်ဖြူ၏စိတ်ကို လှိုင်းဂယက် ရိုက်ထားဖူး သည်ဖြစ်သောကြောင့် မောင်ဖြူ စိတ်ထဲတွင် မနောက် အကုသိုလ် အဖြစ်နှင့် ကိန်းအောင်းကျန်နေရစ်ရလေ၏။ ကောင်းမှုကုသိုလ်တို့တွင် လည်း ဤနည်းအတူပင်။

ထိုကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ ပြုခဲ့မိသော ကုသိုလ်ကံ၊ အကုသိုလ်ကံ စသည်တို့သည် သိကြားမင်း၏ ပုရပိုက်၌ မှတ်ထားသည်လည်း မဟုတ်။ ကောင်းကင်တမန်က ရေးမှတ်သည်လည်းမဟုတ်။ ပြုမိသော သူ၏ စိတ်ထဲတွင် လှိုင်းဂယက်အဖြစ်နှင့် ကိန်းအောင်းကျန်နေရစ်ခြင်းမျှသာ ဖြစ်ချေ၏။ နိုးကြားလျက်ရှိသော သတိက မေ့သွားသော်လည်း လွန်ခဲ့ပြီးသမျှသော ကာယကံမှု၊ ဝစီကံမှု၊ မနောကံမှုတို့သည် နိဗ္ဗာန်မရောက်မချင်း စိတ်ထဲတွင် ကိန်းအောင်းလျက် ဘယ်အခါမှ ပျောက်ပျက်လွင့်စင်သွားသည်ဟု မရှိနိုင်ချေ။ စိတ်သည် အလွန် ဆန်းကြယ်ဘိတကား။

စိတ်ထဲ၌ တစ်ကြိမ်တစ်ခါ ဖြစ်ပေါ်ဖူးသော အကြံအစည်ပင်လျှင် ပျောက်ပျက်သည်ဟု မရှိနိုင်ခဲ့လျှင် ဘာဝိဂထ-ဗဟုလိဂတသဘောဖြင့် အကြိမ်ကြိမ် အဖန်ဖန် ထပ်တလဲလဲပွားများ၍ နှလုံးသွင်းထားသော အကြံအစည်တစ်ခုသည် အဘယ်မှာလျှင် ပျောက်ပျက်နိုင်ပါအံ့နည်း။ မပျောက်ပျက်နိုင်သည့်ပြင် (အာသေဝန ပစ္စယသတ္တိဖြင့်) ပွားများလေလေ၊ အလွန်အလွန် တန်ခိုးကြီးလာလေလေ ရှိချေတော့၏။

စိတ်သည် အနတ္တသဘောဖြစ်သောကြောင့် အစိုးမရ။ အလိုသို့ မလိုက်သော သဘောရှိသည်ဟု ဆိုရငြားသော်လည်း ကျွန်ုပ်တို့က အစိုးရနိုင်သော အချက်လည်း ရှိသေး၏။ ထိုအချက်သည်ကား ကောင်းသောစိတ်ဖြစ်မှု၊ မကောင်းသောစိတ်ဖြစ်မှု ကိစ္စပင်တည်း။ ကောင်းသောစိတ်ကူးအကြံအစည်ကို လက်ခံမွေးမြူခဲ့လျှင် ကောင်းသောစိတ် ဖြစ်လာ၍ မကောင်းသော စိတ်ကူးအကြံအစည်ကို လက်ခံခဲ့လျှင် မကောင်းသောစိတ် ဖြစ်၍လာလေရာ ကောင်းသောစိတ်ကူးကိုသာ ရွေးချယ်လက်ခံမှုသည် ကျွန်ုပ်တို့ စိုးပိုင်သောကိစ္စဖြစ်ချေ၏။ မျက်စိ၊ နား အစ

ရှိသော ဒွါရပေါက်တို့ကို အစွဲပြု၍ စိတ်ကူးအကြံအစည်အမျိုးမျိုးတို့ ဖြစ်ပေါ်လျက်ရှိပေရာ ၎င်းတို့အနက်မှ ကောင်းသောစိတ်ကူး အကြံ အစည်ကိုသာ လက်ခံသိမ်းပိုက်ထားခြင်းသည် ကျွန်ုပ်တို့ စိုးပိုင်သော ကိစ္စဖြစ်၏။ များစွာသောသူတို့မှာမူ ထိုဒွါရပေါက်တို့ကို အစွဲပြု၍ ဖြစ်ပေါ်လာသော စိတ်ကူးအကြံအစည်တို့ကို စိစဉ်ရွေးချယ်ခြင်းမပြုဘဲ လက်ခံလေ့ရှိ၏။ ထိုကြောင့်လည်း မကြီးပွား မချမ်းသာနိုင်ဘဲ ဆင်းရဲ ဒုက္ခ ရောက်ရသူတို့ ပေါများလှခြင်းဖြစ်လေသည်။ ထိုသူတို့သည် ဖြစ် ပေါ်လာသော စိတ်ကူးအကြံအစည်တို့ကို စိစစ်ရွေးချယ်ရမှန်းလည်း မသိ။ ရွေးချယ်တတ်သောအလေ့အကျင့်လည်းမရှိ။ ရွေးချယ်ရန် လိုသည် ဟူ၍ပင် နားမလည်ရကား စိတ်ကူးအကြံအစည်ကို ပြုပြင်ပေးဖို့ မူကား တက်တက်စင် ကွာဝေးလေတော့၏။

စိတ်သည် မြေဩဇာ ကောင်းမွန်လှသော ဥယျာဉ်ကြီးနှင့် တူပေ ရာ ထိုဥယျာဉ်ကြီး၌ အဖိုးတန် အသုံးဝင်သော မျိုးစေ့တို့ကို ချထား စိုက်ပျိုးခြင်းမပြုဘဲ ပစ်ထားခဲ့ပါလျှင် အလေ့ကျပေါင်းပင်မျိုးတို့သည် ထူထပ်စွာပေါက်ရောက်ကြပေလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် ဘာသာအလျောက် ပစ်၍မထားဘဲ အဖိုးတန် အသုံးဝင်သော စိတ်ကူးအကြံအစည်တို့ကို သာ အထပ်ထပ်သွင်း၍ ပေးရန် အလွန်တရာ အရေးကြီးလှပေသည်။

ဆန္ဒဒွိပွါတ်အခန်းတွင် ပါရှိသော လေ့ကျင့်ခန်း နံပါတ်(၆)၌ သင်၏အလိုဆန္ဒကို စာနှင့် ရေးသား၍ တစ်နေ့နှစ်ကြိမ် အသံထုတ်၍ ဖတ်ပြီးလျှင် ထိုဆန္ဒအတိုင်း ပြည့်စုံပြီးကဲ့သို့ ထင်မြင်အောင် စိတ်ကူး ကြည့်ရန် ညွှန်ကြားခဲ့ရာ ၎င်းအညွှန်းအတိုင်း လိုက်နာခြင်းအားဖြင့် သင်အလိုရှိသောအရာသည် ယုံယုံကြည်ကြည်ဖြင့် သင်၏စိတ်နှင့် ဆက်သွယ်ခွင့်ရပေလိမ့်မည်။ ဤနည်းအတိုင်း အကြိမ်ကြိမ် အဖန်ဖန် ထပ်ကာတလဲလဲ ပြုကျင့်သောအခါတွင်မူကား သင်သည် ထိုဆန္ဒ

အတိုင်း ပြည့်စုံရာ ပြည့်စုံကြောင်းဖြစ်သော စိတ်ကူးအကြံအစည်တို့သာ လျှင် ဖြစ်ပေါ်တတ်သော အလေ့အကျင့်တစ်ခု ရရှိပေလိမ့်မည်။ ဤ သည်ကား အလွန်အရေးကြီးလှ၏။ ထိုအလေ့အကျင့်မျိုး ရရှိလာသည့် အခါတွင် ဆန္ဒပြည့်စုံဖို့ သဲလွန်စရပြီဟု ဆိုလောက်ပေပြီ။

ထိုကြောင့် သင့်၏ ဆန္ဒအကြောင်း ရေးသားချက်ကို အသံ ထုတ်၍ ဖတ်ရှုစဉ်အခိုက်တွင် သမန်ကာလျှကာ ဖတ်ရှုရုံမျှနှင့် ကိစ္စ မပြီးနိုင်ကြောင်း ဟဒယနှလုံးသို့ ခိုက်သည့်တိုင်အောင် စူးစူးစိုက်စိုက် ဖတ်ရှုဆင်ခြင်ရန်လိုကြောင်း သတိပြုပါလေ။ နှလုံးသို့ ခိုက်သည့်တိုင် အောင် လှိုက်လှိုက်လဲ့လဲ့ဖြစ်ပေါ်လာသော စိတ်ကူးအကြံအစည်တို့ သည် သာလျှင် သန်စွမ်းသော အညွန့်အတက်များ ထွက်ပေါ်လာနိုင် ကြောင်းကိုလည်း သတိမမေ့လေနှင့်။ စီးပွားရှာမှုကိစ္စအတွက်သာ မဟုတ် လက္ခဏာရေးသုံးပါးတို့ကို ဘာဝိဂတာ ဗဟုလိကာသဘော ဖြင့် ပွားများအားထုတ်ကြသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဤအချက်ကို သဘော မစိုက်မိတတ်ကြသည်ဖြစ်၍ မိမိတို့ ရည်မှန်းသလောက် ခရီးမပေါက် ရောက်နိုင်ကြဘဲ ရှိနေကြရခြင်း ဖြစ်လေသည်။

အနက်သဘောကို နှလုံးသို့ခိုက်အောင် လှိုက်လှိုက်လဲ့လဲ့ စွဲစွဲမြဲမြဲ ဆင်ခြင် နှလုံးသွင်း၍ ယုံကြည်ခြင်း သဒ္ဓါတရားနှင့် ပေါင်းစပ် ပူးတွဲခြင်းမပြုဘဲ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တဟူ၍ နှုတ်ဖြင့် အကြိမ်ပေါင်း တစ်ကုဋေ ရွတ်ဆိုငြားသော်လည်း အကျိုးများလှမည် မဟုတ်ချေ။ ဤစာအုပ်တွင် ဖော်ပြပါရှိသော လေ့ကျင့်ခန်းများကို လိုက်နာရာတွင် လည်း ဤနည်းအတူပင် မှတ်ယူလေ။

လေ့ကျင့်ခါစ အကြိမ်များတွင် လှိုက်လှိုက်လဲ့လဲ့ရှိသော စိတ်မျိုး မဖြစ်ပေါ်နိုင်သေးငြားသော်လည်း စိတ်မပျက်လေနှင့်။ အထုံ ဓလေ့ မွေးမြူရခြင်းဆိုသည်မှာ တစ်ရက်၊ နှစ်ရက်မျှနှင့် ဖြစ်နိုင်သော အရာမျိုး

မဟုတ်။ ဇွဲကောင်းကောင်းနှင့် အပင်ပန်းခံ၍ ဆောင်ရွက် ရသောအရာမျိုး ဖြစ်၏။ သို့သော် လိုသောအရာကို ရလိုသောဆန္ဒရှိသူတို့အဖို့မှာ ဤမျှ လောက်သော ပင်ပန်းမှုကို အပျော့ဟူ၍ အောက်မေ့ရချေသည်။ မြတ်နိုး အပ်သော အရာဟူသမျှသည် အချည်းအနီး အလကားရနိုင်သည်မရှိ။ တန်ရာတန်ဖိုး ပေးကြရမည်သာဖြစ်ချေ၏။

ကံအားလျော်စွာ ရံဖန်ရံခါ ဖြစ်တတ်ခြင်းမှတစ်ပါး၊ ဉာဏ် ပညာရှိရုံမျှ တတ်ကျွမ်းလိမ္မာရှိရုံမျှနှင့် မြောက်မြားသော ဥစ္စာဓနကို မရ နိုင်ချေ။ ဤစာအုပ်တွင် ဖော်ပြပါရှိသော စီးပွားဥစ္စာရှာဖွေမှု နည်းနာတို့မှာ ကံကိုသာ အားကိုးပြုသော နည်းစနစ်မျိုးမဟုတ်၊ အကယ် လိုက်နာနိုင်ခဲ့ လျှင် အကယ်ဒဏ် လိုရာရနိုင်သော နိဿည်းမျိုးဖြစ်ချေ၏။ ဤနည်း စနစ်များသည် တစ်ယောက်အဖို့သာ သင့်တော်၍ အခြားတစ်ယောက် အဖို့ မသင့်တော်သော နည်းမျိုးလည်းမဟုတ်။ လူခပ်သိမ်းတို့နှင့် သင့် တော်၍ ကြီးပွားလိုသောဆန္ဒ အကယ်ရှိသူတိုင်း လိုက်နာနိုင်သော နည်း စနစ်မျိုး ဖြစ်ချေ၏။ လိုက်နာသော သူတို့အနက် တချို့တစ်ဝက်သည် ထမြောက်အောင်မြင်ခြင်း မရှိဆိုပါလျှင် နည်းစနစ်၏ အပြစ်မဟုတ်၊ လိုက်နာသူတို့၏ အပြစ်မျှသာ ဖြစ်ချေ၏။ ဆုံးရှုံးခြင်းနှင့် တွေ့ရသည် ဆိုပါလျှင် နောက်တစ်ကြိမ် ကြိုးစားဦးလော့။ မအောင်မြင်မချင်း ကြိုးစား လေဦးလော့။

တစ်ခုသော အလိုဆန္ဒပေါ်တွင် ပြင်းထန်စွာ စိတ်အာရုံ စူးစိုက် နိုင်သော သတ္တိရှိလေလေ ဘာဝေတဗ္ဗ ဓမ္မနည်းကို တိုး၍ အသုံးချနိုင်လေ လေ ရှိပေလိမ့်မည်။

ဆန္ဒဒွိပ္ပာတ်ခန်းတွင် ပါရှိသော လေ့ကျင့်နည်းကို လိုက်နာ ဆောင်ရွက်သည့်အခါ စိတ်အာရုံ စူးစိုက်ရန် လိုခြင်းတည်းဟူသော အဖြစ်ကို တွေ့ရှိရပေလိမ့်မည်။

စိတ်အာရုံ စူးစိုက်ခြင်းအကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဖော်ပြရသော အခန်း(၁)တွင် ဖော်ပြပါရှိသော လေ့ကျင့်နည်းကို လိုက်နာလေ့ကျင့်သည့် အခါ အကယ်၍ ငွေတစ်သိန်းကြွယ်ဝဖို့ ရည်ရွယ်ချက်ထားခဲ့လျှင် ထိုတစ်သိန်းမျှသော ငွေသည် မှိတ်ထားသော မျက်စိထဲတွင် ကွင်းကွင်း ကွက်ကွက် ထင်မြင်လာသည်တိုင်အောင် စိတ်အာရုံ စူးစိုက်ပါလေ။ ဤနည်းအတိုင်း အနည်းဆုံး တစ်နေ့တစ်ကြိမ်ကျ ပြုလုပ်ရမည့် ယုံကြည်ခြင်း သဒ္ဒါခန်းတွင် ဖော်ပြပါရှိသော လေ့ကျင့်နည်းကို လိုက်နာကျင့်သုံးရာတွင်လည်း မိမိကိုယ်တိုင် ငွေပိုင်ရှင်တစ်ယောက်အဖြစ်နှင့် စိတ်ထဲတွင် ထင်မြင်လာသည်တိုင်အောင် စူးစူးစိုက်စိုက် ဆင်ခြင်ပါလေ။

အလွန်အရေးကြီးသောအချက်မှာ စိတ်သည် တစ်စုံတစ်ခုသော အာရုံ၌ အကြိမ်ကြိမ်၊ အထပ်ထပ်လေ့ကျင့်ပေးသောအခါ ထိုအာရုံ၏ သဘောကို ယုံကြည်လာရမိဖြစ်ရကား မိမိကိုယ်ကို ငွေတစ်သိန်းရှင်ဟူ၍ ယုံကြည်အောင် လေ့ကျင့်ထားခဲ့လျှင် နောက်ဆုံးတွင် အကယ်ပင် ငွေတစ်သိန်းရှင်အနေဖြင့် ထင်မြင်လာရတော့၏။ ထိုအခါ၌ ငွေတစ်သိန်းရှင် ဖြစ်ရာဖြစ်ကြောင်းဖြစ်သော နည်းလမ်းတို့ကို စိတ်သည် အခါခပ်သိမ်း ညွှစ်ထုတ်စိတ်ကူးလျက်သာ နေလေတော့၏။ ငွေရပေါက်ရလမ်းတို့သည် လူခပ်သိမ်းတို့၏ မျက်မှောက်တွင် အစဉ်အမြဲလိုပင် ဖြစ်ပေါ်လျက်ရှိလေရာ လူသာမန်တို့သည် ထိုသို့သော အခွင့်အရေးတို့ကို မမြင်တတ်သော်လည်း ဤနည်းဖြင့် လေ့ကျင့်ထားသော စိတ်မူကား အခွင့်အရေးကို မြင်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ငါးသည် ငါးစာကိုဟပ်သည့် အလားကဲ့သို့ ချက်ချင်းပင် ဟပ်မျှတတ်လေ၏။ လေ့ကျင့်ထားသောစိတ်သည် ငွေရပေါက်ရလမ်းကို တမင်သတိပြု၍ စုံစမ်းရှာဖွေမနေရတော့ဘဲ ကြောင်သည် ကြွက်ကိုချောင်းသည့် အလားကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဥဗျိုင်းသည် ငါးကိုချောင်းသော အလားကဲ့သို့လည်းကောင်း လက်မလွတ်စေရ

အောင် တစ်ခါတည်း စောင့်လျက် ချောင်းနေလေတော့၏။

စိတ်သည် အလွန်ထူးဆန်း၏။ ထူးဆန်းသလောက်ကို လူတိုင်း မသိကြပေ။ တစ်စုံတစ်ခုသောအာရုံ၌ ပထမဦးစွာ သိသိသာသာ လေ့ကျင့်ပေးထား၍ အရှိန်ရလာသောအခါတွင် မိမိက အားစိုက်၍ စိတ်ကူးနေရန်ပင် မလိုတော့ဘဲ သူ့ဘာသာအလျောက် စိတ်ကူးထုတ်၍ နေလေတော့၏။ အရှိန်ကောင်းကောင်းကြီး ရလာသောအခါတွင် လူက အိပ်သော်လည်း စိတ်က မအိပ်တော့ချေ။ ငွေရပေါက်ရလမ်း စိတ်ကူးအကြံအစည်တို့သည် အိပ်မက်ထဲ၌ပင်ဖြစ်ပေါ်လာတတ်လေတော့၏။ တစ်ခါတစ်ရံ နိုးကြားရင်း စိတ်ကူး၍မရနိုင်သော အကြံတစ်ခုသည် အိပ်ပျော်နေရင်း အိပ်မက်ထဲရှိ ဖြစ်ပေါ်ရရှိသည်များကိုပင် ကြုံရဖူးလေသည်။

အကယ်၍ ငွေတစ်သိန်းရှင်ဖြစ်လာဖို့ ရည်မှန်းထားငြားအံ့၊ ငွေတစ်သိန်းရမှုအတွက် ဆောင်ရွက်ရန်နည်းလမ်း တစ်စုံတစ်ခုဖြစ်ပေါ်လာသည်တိုင်အောင် စောင့်ဆိုင်း၍မနေဘဲ ထိုငွေတစ်သိန်းကို လက်ထဲသို့ ရောက်ပြီးကဲ့သို့ ထင်မြင်လာအောင် အားထုတ်လေ့ကျင့်ပြီးလျှင် ငွေတစ်သိန်းရရာရကြောင်းဖြစ်သော နည်းလမ်းကို စိတ်၌ဖြစ်ပေါ်လာရမည်ဟု အတင်းတောင်းခံလေလော။ ဖြစ်ပေါ်လာရလိမ့်မည် ဟူ၍လည်း မျှော်လင့်နေလေလော့။ တစ်နေ့သောအခါ၌ ထိုနည်းလမ်းသည် စိတ်ထဲတွင် ငါးပွက်သကဲ့သို့ ရုတ်တရက် ပေါ်ထွက်လာရမည်ဖြစ်ရာ ထိုအခါ၌ စောင့်ရှောက်နေသော ဥဗျိုင်းကဲ့သို့ တစ်ခါတည်း ကောက်ဖမ်း၍ ချက်ချင်းပင် စတင်ဆောင်ရွက်လေလော့။

ဤအချက်သည် အလွန်အလွန် အရေးကြီးပေရကား၊ ဖင့်နွဲဆိုင်းလင့်ခြင်း ဖြစ်နေခဲ့လျှင် လက်လွတ်သွားမည်ကို အလွန်စိုးရိမ်ရနေသည်။ တစ်ကြိမ် လက်လွတ်ခံလိုက်မိလျှင် နောက်တစ်ကြိမ်မပေါ်လာတော့ဘဲ တစ်သက်လုံး အချည်းနှီး စောင့်မျှော်နေရသည်အထိပင်

ဖြစ်သွားတတ်လေသည်။

အကြံအစည်တို့မည်သည်မှာ တမင် အားစိုက်၍ ကြံစည် ရသောအကြံ မိမိက အားမစိုက်ဘဲနှင့် လျှပ်ပစ်သကဲ့သို့ ဖျတ်ခနဲ ဖြစ်ပေါ် လာသော အကြံဟူ၍ နှစ်မျိုးရှိ၏။ ပထမအကြံအစည်မျိုးမှာ မိမိ စိုးပိုင် သော စိတ်ပိုင်းဖြင့် အလုပ်လုပ်ခြင်းဖြစ်လေရာ ဒုတိယအကြံအစည်မျိုးမှာ မိမိက မစိုးပိုင်သော စိတ်ပိုင်းဖြင့် အလုပ်လုပ်ခြင်းဖြစ်၏။ များသော အားဖြင့် ပထမနည်းမျိုးဖြစ်ပေါ်လာသော အကြံအစည်မျိုးထက် ဒုတိယ နည်းမျိုးဖြင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော အကြံအစည်မျိုးက သာ၍ အရေးပါ အရာရောက်တတ်သေး၏။ ဤအကြောင်းကို နားလည်ရိပ်မိသူ အလွန် နည်းပါးလှ၏။ ဤကဲ့သို့ဖြစ်ခြင်းမှာ အဓိပတိ ပစ္စယသတ္တိ အာသေဝန သတ္တိတို့၏ အစွမ်းဖြစ်သောကြောင့် အလွန်တရာ ခွန်အားကြီးမားသည် ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူခြင်းလည်း ရှိသောကြောင့် ယုံကြည် ကြပေလော။

အခန်း(၁)တွင် ဖော်ပြပါရှိသော လေ့ကျင့်နည်း နံပါတ်(၄)၌ ထိုငွေကို ရမူအတွက် ဘယ်ကဲ့သို့ ဆောင်ရွက်မည်ဟု အကြံအစည် ပြုလုပ်ပြီးလျှင် ၎င်းအကြံအစည်အတိုင်း မဆိုင်းမလင့်ဘဲ (ချက်ချင်း) စတင်ဆောင်ရွက်ရမည်ဟူ၍ ဖော်ပြထားခဲ့ရာ ၎င်းကို လိုက်နာ ဆောင် ရွက်ရာတွင် အထက်ပါစာပိုဒ်တွင်ပါရှိသော နည်းလမ်းကို အသုံးပြုပါ လေ။ ငွေရမူအတွက် နည်းလမ်းကို တီထွင်စီစဉ်သည့်အခါတွင် အကျိုး တွေ၊ အကြောင်းတွေနှင့် စဉ်းစားဆင်ခြင်ခြင်း ပြုတတ်သည့် စိုးပိုင်သော စိတ်ပိုင်းကို အားမထားလေနှင့်။ ကျိုးကြောင်း ဆင်ခြင်တတ်သော ဉာဏ် မျိုးသည် သင့်ကို လှည့်စားတတ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ သင် မစိုးပိုင်သော လျှပ်စစ်သကဲ့သို့ ဖျတ်ခနဲပေါ်ထွက်လာသော စိတ်ကူးကို မိမိက ဖြစ်နိုင် မည်၊ မဖြစ်နိုင်မည် စသည်ဖြင့် ဆန်းစစ်၍မနေလေနှင့်။ အားခဲ၍

ထိုအတိုင်း လိုက်နာဆောင်ရွက်ဖို့သာ ပြင်ဆင်လေတော့။ ကျိုးကြောင်း ဆင်ခြင်တတ်သော ဉာဏ်သည်ကား သင်၏ ပျင်းရိခြင်းကို အားပေး အားမြှောက် ပြုတတ်သည်ဖြစ်၍ မဖြစ်နိုင်စရာ အချက်တွေကို ဖော်ထုတ် ကာ ဆင်ခြေပေးတတ်လေရာ လောက၌ သူတစ်ပါးတို့ အံ့ဩလောက် အောင် ထမြောက်အောင်မြင်ခြင်း ရှိကြသူဟူသမျှတို့သည် ကျိုးကြောင်း ဆင်ခြင်တတ်သော ဉာဏ်၏ စကားကို နားမထောင်ဘဲ တစ်ချက်လွတ် ဆောင်ရွက်ကြခြင်းအားဖြင့် သူတစ်ပါးတို့ မဖြစ်နိုင်ဟု ထင်ရသော အမှုကိစ္စတို့ကို စွမ်းဆောင်နိုင်ကြခြင်းဖြစ်ကြောင်း ကျပ်ကျပ်ကြီး သတိပြု ပါလေ။

ဤစာအုပ်တွင် ဖော်ပြပါရှိ ကြီးပွားနည်းမျိုးမှာ ရသမျှ ငွေ ကလေးကို မသုံးစွဲဘဲ စုထား၍ မသေမီ ငွေကလေး သုံးလေးသောင်း လောက်မျှ စုမိတတ်သော ကြီးပွားနည်းမျိုးမဟုတ်၊ မိမိ၏ ရပ်ရွာ၊ မိမိ၏ နယ်ပယ်၌ လူချွန်တစ်ယောက်ဖြစ်လာအောင် ကြီးပွားဖို့ ရည်မှန်းသော နည်းစနစ်ဖြစ်၏။ ငွေကလေး အနည်းငယ်ကို မသုံးရက်ဘဲ စုထား၍ ပြတ်လတ်သော လခစားများအား အတုံးကြီးကြီးနှင့် ချေးသော ရည်တတ် နည်းမှာမူ ဒလဝမ်ကုလားများထံမှ ရရှိနိုင်သည် ဖြစ်သောကြောင့် စာဖွဲ့ ရေးသားနေရန် လိုမည်မဟုတ်ချေ။

မိမိရည်မှန်းထားသောငွေကို လက်ဝယ်သို့ရောက်ပြီဟု ထင်မြင် အောင် (မျက်စိမှိတ်လျက်) ဆင်ခြင်နှလုံးသွင်းသောအခါတွင် မိမိက မည်ကဲ့သို့ အပင်ပန်း အဆင်းရဲခံလျက် ဆောင်ရွက်လုပ်ကိုင်နေကြောင်း ကိုလည်း စိတ်ထဲတွင် ထင်မြင်လာသည့်တိုင်အောင် ဆင်ခြင်အောက်မေ့ ရမည်။ ဤအချက်သည် အလွန်အရေးကြီး၏။

အကျဉ်းချုပ် မှာထားချက်

သင်သည် ဤစာအုပ်ကို ဖတ်ရှုနေခြင်းကို ထောက်ခြင်းအားဖြင့် ပညာဗဟုသုတရှာဖွေ စုဆောင်းရန် အထုံခလေးပါကြောင်း ထင်ရှားနေလေပြီ။ ကြီးပွားရေးဆိုင်ရာပညာကို ဝါသနာပါကြောင်းလည်း ထင်ရှားနေလေပြီ။ ဗဟုသုတအတွက်သက်သက် ဖတ်ရှုခြင်း ဖြစ်ပါမူကား ယခင်က သင် မသိခဲ့သော အချက်အလက်များ တွေ့ရှိရလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်၏။ ထိုသို့မဟုတ်ဘဲ အကယ်စမ်းသပ်လိုက်နာရန် အကြံအစည်နှင့် ဖတ်ရှုခြင်း ဖြစ်ပါမူကား အညွှန်းအချို့ကို လိုက်နာ၍ အချို့ကို ချန်လှပ်ထားမည် ကြံစည်ခဲ့ပါလျှင် ရည်မှန်းသည့်အတိုင်း မပေါက်ရောက်နိုင်ဟူ၍ တထစ်ချ ယုံကြည်စိတ်ချလေလော့။ မှန်းရွယ်သည့်အတိုင်း ပေါက်ရောက်လိုပါမူကား ဖော်ပြ ပါရှိသမျှသော အညွှန်းတို့ကို ခြွင်းချက်မရှိဘဲ ယုံယုံကြည်ကြည်နှင့် တိတိကျကျ လိုက်နာလေလော့။

အခန်း(၁)တွင်ပါရှိသော လေ့ကျင့်ခန်းခြောက်ရပ်တို့ကို တစ်ဖန် အကျဉ်းရုံး၍ ဤအခန်းနှင့်ဆိုင်ရာ အလေ့အကျင့်များနှင့် ပေါင်းရုံးဖော်ပြရပေအံ့။

(ပထမအချက်) အနှောင့်အယှက်မရှိ၊ ဆိတ်ငြိမ်သောနေရာသို့ သွား၍ဖြစ်စေ၊ ညအခါ အိပ်ရာထဲ၌ဖြစ်စေ (မျက်စိကို မှိတ်လျက်) ရည်မှန်းသော ငွေအရေအတွက်ကို လည်းကောင်း၊ ၎င်းငွေကို ရလိုသည့် အချိန်ကာလ အပိုင်းအခြား နေ့စွဲ၊ ရက်စွဲကို လည်းကောင်း၊ ထိုငွေအတွက် ဘယ်မျှလောက် အပင်ပန်း အဆင်းရဲခံနိုင်မည်ကိုလည်းကောင်း ရေးသားဖော်ပြထားသော သင်၏စာကို အသံထွက်အောင် ရွတ်ဆိုရမည်။ ယင်းသို့ ရွတ်ဆိုစဉ်အခါ ထိုငွေကို သင်၏လက်ဝယ်သို့ ရောက်ရှိနေပြီး သကဲ့သို့ ထင်မြင်အောင် ဆင်ခြင်ရမည်။

ရည်မှန်းချက်ဆိုသည်မှာ အမျိုးမျိုးရှိနိုင်၏။ ငွေရှာသော

ကုန်သည်ပွဲစား စသည်တို့မှာ ငွေကို ရည်မှန်းနိုင်၏။ ကုမ္ပဏီတိုက်ကြီး များ၌ အလုပ်လုပ်သူတို့မှာ မန်နေဂျာဖြစ်ဖို့၊ ဒါရိုက်တာဖြစ်ဖို့ ရည်မှန်း နိုင်၏။ အစိုးရအမှုထမ်းများမှာ ဝန်ထောက်၊ အရေးပိုင်၊ မင်းကြီး စသည် တို့ဖြစ်ဖို့ ရည်မှန်းနိုင်၏။ သို့သော် ငွေဆိုသည်မှာ လူတိုင်းတို့ ရှာမှီးနေ ကြသော ပစ္စည်းမျိုးဖြစ်သောကြောင့် ငွေဖြင့် ဥပမာဆောင်၍ ပြရခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ဥပမာ...သင်သည် ပွဲစားတစ်ယောက်ဖြစ်၍ ငွေတစ်သိန်းကို ငါးနှစ်အတွင်း လက်ဝယ်ရောက်စေဖို့ ရည်မှန်းထားသည် ဖြစ်အံ့။ သင် ရေးထားသောစာမှာ အောက်ပါအတိုင်း ခပ်ဆင်ဆင် ဖြစ်စေရမည်။

ငါသည် ၁၉၄... ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ ၁ ရက်အတွင်း ငွေ တစ်သိန်း ရအောင် စုဆောင်းမည်ဖြစ်၍ ထိုငွေသည် ဤကာလ အပိုင်း အခြားအတွင်း ငါ့လက်ဝယ်သို့ တစ်စိတ်စိတ် ဝင်လာစေရမည်။ ထိုငွေရ မှုအတွက် ငါသည် ရောင်းသူဝယ်သူ နှစ်ဖက်လုံး စိတ်ကျေနပ်လေ အောင် အနည်းနည်း အဖုံဖုံ အစွမ်းကုန် ကြိုးစား၍ အချိန်ရသမျှ ဤကိစ္စ အတွက်သာလျှင် ကြိုးပမ်းချေတော့မည်။

ထိုငွေသည် ငါ့လက်ဝယ်သို့ ရောက်လိမ့်မည်ဟု ငါယုံကြည် သည်။ ဘယ်မျှလောက် ယုံကြည်စိတ်ချသနည်းဆိုသော် ယခုပင်လျှင် ထိုငွေကို ငါ့မျက်စိထဲတွင် မြင်လျက် ရှိချေပြီ။ လက်နှင့် စမ်းကြည့်လျှင် တွေ့နိုင်လောက်ပြီ။ ငါ အစွမ်းထုတ်သလောက် ငါ့လက်ဝယ်သို့ လျင်မြန်စွာ ရောက်ချေတော့အံ့။ ထိုငွေကို ရမှုအတွက် ဆောင် ရွက်ရန် နည်းလမ်းသည် ငါ့စိတ်ကူးထဲတွင် ဧကန်မုချ တစ်နေ့နေ့၌ ထွက်ပေါ် လာရမည်ဖြစ်ရာ ထိုအကြံပေါ်လာသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ငါ ဆောင်ရွက် ချေတော့အံ့။

(ဒုတိယအချက်) အထက်ပါစာနှင့် ခပ်ဆင်ဆင် ရေးထား

သော သင်၏ စာကို အိပ်ရာဝင်တစ်ကြိမ်၊ အိပ်ရာထတစ်ကြိမ် နေ့တိုင်း နေ့တိုင်း မပျက်မကွက် ရွတ်ဆို၍ ငွေတစ်သိန်းကို မှိတ်ထားသော မျက်စိ ထဲ၌ ထင်မြင်လာသည်တိုင်အောင် ဆင်ခြင်နှလုံးသွင်းရမည်။

(တတိယအချက်) ရေးသားထားသော အထက်ပါ အဓိဋ္ဌာန် ကို သင် မြင်နိုင်လောက်သော နေရာ၌ တင်ထား၍ အာဂုံဆောင် နိုင်သည်တိုင်အောင် အသံထုတ်၍ ရွတ်ဆိုရမည်။

ဤညွှန်ကြားချက်ကို လိုက်နာခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရား ဟော ကြားတော်မူသည့် ပဋ္ဌာန်းကျမ်းကြီးတွင် ပါရှိသည့်အတိုင်း အာရမ္မဏ ပစ္စယသတ္တိ၊ အဓိပစ္စယသတ္တိ၊ အသေဝနပစ္စယသတ္တိ စသည့် အလွန်ကြီး မားလှသော တန်ခိုးအင်အားတို့ကို အသုံးပြုနေခြင်း ဖြစ်သောကြောင့် ဧကန်မုချ အကျိုးပေးရမည်ဟု စိတ်ချလေလော့။ ဆင်ခြင်နှလုံးသွင်း သောအခါ၌ နှလုံးသို့ခိုက်အောင် စူးစူးစိုက်စိုက် အာရုံပြုဖို့လည်း မမေ့ လေနှင့်။

ဤလေ့ကျင့်ခန်းများသည် ပထမ၌ ခြောက်ကပ်ကပ်ရှိသည် ဟု ထင်မြင်မိကြပေမည်။ သို့သော် ဤအတွက်နှင့် အနှောင့်အယှက် မဖြစ်စေနှင့်။ ခြောက်ကပ်၍ ပျင်းရိဖွယ်ရာ မှတ်ထင်ရသော်လည်း ကြိုးစား၍ လိုက်နာလေလော့။ အညွှန်းအတိုင်း ဇွဲကောင်းကောင်းနှင့် တိတိကျကျ လိုက်နာသော သူတို့အဖို့မှာ ကမ္ဘာလောကကြီး၌ ကြီးပွား ရေးလမ်းကြောင်းကြီးများသည် အချောင်းချောင်း၊ အစင်းစင်းနှင့် ထင် လင်းစွာ တွေ့မြင်ရပေလိမ့်မည်။ ထိုအခါတွင် သင်၌ ရှေးယခင်က မကြုံခဲ့ဖူးသေးသော တန်ခိုးသတ္တိထူးများသည် ထင်ရှားစွာ ဖြစ်ပေါ်လာ ပေလိမ့်မည်။ အလွန်အားတက်ဖွယ်ကောင်းသောကြောင့် ကြိုးစား၍ လိုက်နာလေလော့။

လူသတ္တဝါတို့သည် ချမ်းသာမှုအတွက်လည်းကောင်း၊ ဆင်းရဲ